

ISLAM

OCH

SAMVETSFRIHET

ISLAM OCH SAMVETSFRIHET

(Islam and the freedom of conscience)

av

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad

*Imam och överhuvud för den världsomfattande Islams Ahmadiyyaförsamling,
den femte efterträdaren till den Utlovade Messias^{al}*

ISLAM OCH SAMVETSFRIHET

av

Mirza Masroor Ahmad^{aba}
Imam och överhuvud för den världsomfattande
Islams Ahmadiyyaförsamling,
den femte efterträdaren till den Utlovade Messias^{al}

Svensk färdigställning av:

Islam and the freedom of conscience

Publicerad av:

Islam International Publications Ltd.
Islamabad, Sheephatch Lane
Tilford, Surrey GU10 2AQ, Storbritannien

© Islam International Publications Ltd.

Första svenska upplagan 2024
[ISBN: 978-91-987345-5-3]

Ingen del av denna publikation får reproduceras eller överföras i någon som helst form, eller på vilket sätt som helst, vare sig elektroniskt eller mekaniskt, inklusive fotokopiering, inspelning eller någon slags informationslagring och återhämtningssystem, utan skriftligt tillstånd från utgivaren.

För ytterligare information var god besök:

www.ahmadiyya.se

www.alislam.org

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning	8
Om Författaren	11
Respekten för Guds profeter måste upprätthållas för att bevara världsfreden	18
Hur ahmadimuslimer bör reagera på provokation?	26
Den Utlovade Messias kom för att försvara islam och den Helige Profeten mot komplotter	27
Upplys världen om den Helige Profetens personlighet och egenskaper	30
Ahmadiyahmuslimska församlingens omedelbara svar på publiceringen av karikatyterna	35
Ungdomar i ahmadiyahmuslimska församling bör utbilda sig inom journalistik	37
Att bränna flaggor eller att förstöra kommer inte att återupprätta den Helige Profetens heder.	39
Ovandla er vrede till böner och nedkalla välsignelser över den Helige Profeten	40
Att såra andras känslor är varken demokrati eller yttrandefrihet	41
Upprepade aktiviteter som avser att häda den Helige Profeten, kommer att framkalla Guds, den Allsmäktige, vrede	42
Hur borde <u>ah</u> madimuslimer reagera på dessa förhållanden	43

Islams fina lära som förespråkar att behandla icke-muslimer väl	44
Jämförelse mellan den Helige Profetens exemplariska goda uppträdande och överdrifterna och tyranniet hos de otrogna i Mecka och andra av islams fiender	45
Islam spreds inte med svärdets kraft. Istället spreds den genom ett gott moraliskt uppträdande och de islamiska lärorna om samvetsfrihet och trosfrihet	48
Den Helige Profeten framvisade en unik standard för rättvisa och yttrandefrihet	49
Förträffliga exempel på den Helige Profetens uppträdande när det gäller att fastställa mänskliga rättigheter och religiös tolerans	57
Fredsfördraget mellan den Helige Profeten och judarna i Medina	59
Religionsfrihet och amnesti för Nadjranbefolkningen	61
Ett förslag för att undanröja missuppfattningar	66
Att kunna visa medkänsla är att vara mänsklig	67
Häda inte heliga personer och böcker	69
Försoning är den bästa vägen	71
Religionens sanna syfte	72
Endast ånger medför räddning	74
Det enda sättet att återställa islams förlorade glans är att agera, efter att ha anslutit sig till den Utlovade Messias förbund	76
Internationellt pressbevakning-tidningarsartiklar från världen om Hadrat Mirza Masroor Aḥmads fredagspredikan den 21 september 2012 .	80
Åsikter från framstående icke-muslimska lärda angående den Helige Profeten Muhammad	99

INLEDNING

Sedan urminnes tider har profeter och budbärare mött motstånd från människor som har försökt sprida förvirring och oro. I den Heliga Qur'anen har Gud berättat om olika profeters liv och om det olyckliga slut de fick som var fientliga mot dem. Förr i tiden så sände Gud profeter för bestämda tider och därför varade motståndet mot dem bara under deras profetskapstid. Men den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, sändes för alla folk och alla tider. Därför mötte han en ständig storm av kritik från det att han började predika och ända fram till våra dagar. Denna kritik har tagit formen som *Musailama Kadháb*, illasinnade skrifter som *Rangílá Rasúl* och *Satansverserna* eller förhatliga teckningar. Det senaste är filmen ”*De oskyldiga muslimerna*”.

I denna prövningarnas tid prövar Gud de troendes viljestyrka för att se hur de reagerar.

Den ahmadiyamuslimska församlingens överhuvud Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad, måtte Allah ge honom stöd med Sin mäktiga hjälp, har med läran från den Heliga Qur'anen och den Helige Profetens, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, och den Utlovade

Messias, Måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, vägledning upprepade gånger tagit upp denna fråga i sina fredagspredikningar och några av dem finns återgivna i denna korta bok. Reaktionen från media efter hans predikan den 21:a september 2012 finns återgivna i slutet av boken.

Ständigt ber jag till Gud att Han skall göra det möjligt för oss att berätta om sanningens ljus för hela världen så att fred och tolerans skall kunna förankras på jorden.

Munir-ud-Din Shams

Additional Wakíl -at-Tasnif

London

December 2012

OM FÖRFATTAREN

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad är den femte andlige efterföljaren (Kalifen) och barnbarns barn till den Utlovade Messias och Mahdi Hadrat Mirza Ghulam Ahmad från Qadian. Han är överhuvud i den världsvida ahmadiyamuslimska församlingen som finns i fler än 200 länder. Han är Guds utvalde och tidens predikare.

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad utexaminerades från Ta'limul-islam College, Rabwah, Pakistan. År 1976 fick han sin magisterexamen i jordbruksekonomi från Jordbruksuniversitet i Faisalabad. Efter det ägnade han sitt liv i församlingens tjänst och reste till Ghana enligt Nusrat Jahan planen. Han arbetade där under flera år som rektor vid flera ahmadiyamuslimska skolor och var också chef för församlingens lantbruk.

I december 1997 utnämndes Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad till verkställande direktör i Sadr Anjuman Ahmadiya (internationella ahmadiyamuslimska församlingens högsta råd) Pakistan.

Den 22:a april 2003 valdes han till Kalif, församlingens

överhuvud, efter det att den fjärde kalifen Hans Helighet Mirza Tahir Ahmad avlidit. På grund av den förföljelse som den ahmadiyamuslimska församlingen i Pakistan utsätts för så är han för närvarande baserad i London varifrån han sprider islams budskap om kärlek, fred och tolerans.

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad
Khalifatul-Masih Vāba

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

*Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad, måtte Allah ge
honom stöd med Sin mäktiga hjälp,
den ahmadiyahmuslimska församlingens överhuvud sade
i sitt fredagstal den 28 september 2012 vid Baitul-Futúh
moskén i Morden, Surrey, UK:*

När jag kom till förra fredagens predikan så fanns det många journalister vid moskén så jag frågade Amir Sahib (den nationella ordföranden för landets ahmadiyahförsamling) om varför de hade kommit och han berättade att de hade kommit för att fråga om församlingens inställning till den nyligen visade sårande och kränkande filmen om den Helige Profeten, Måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, som gjorts i USA och om hur muslimer världen över hade reagerat. Jag bad honom att berätta för dem att min fredagspredikan just idag skulle komma att handla just om denna sak och att de kunde bedöma ahmadimuslimernas reaktion utifrån det. Tack vare Gud kom inte bara alla dessa journalister utan Han gav mig också idén att framföra min predikan om detta ämne.

De närvarande journalisterna var inte bara tidningsreportrar utan ett antal TV- reportrar var också här – även en från BBC:s Newsnight och en annan BBC-reporter, några från Nya Zealands rikstelevision och även den Franska Televisionen

liksom åtskilliga andra. Reportern från Nya Zeeland, som satt på min högra sida, kom med den första frågan. Han undrade vilket budskap det var som jag skulle framföra (med tanke på den aktuella filmen). Jag svarade att jag redan hade framfört allt i min predikan. Jag sade att eftersom han hade lyssnat till översättningen så visste han att jag hade berättat om den Helige Profetens, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, höga status och position och förklarat att alla muslimer borde följa hans goda exempel. Även om muslimernas reaktion nu är helt otillbörlig så är deras vrede helt berättigad och helt naturlig i vissa fall. De som inte har religiösa känslor, kan inte förstå den kärlek muslimer känner för den Helige Profeten, Måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, och därför är de helt omedvetna om i vilken utsträckning våra känslor blir skadade av sådana klandervärda handlingar. Detta är ett hot mot världsfreden.

Han sade sedan till mig att jag hade använt hårda ord och uttalat att dessa missdådare skulle hamna i helvetet. Även om han inte sade det direkt menade han att också jag hade handlat på samma sätt som de som jag hade fördömt. Eftersom han betonade denna punkt så sade jag till honom att Guds påbud verkställs mot dem som ständigt förlöjligar och hånar dem Han älskar och inte slutar med detta och att det är mycket möjligt att det här skulle kunna uppväcka Guds vrede och resultera i ett strängt straff från Gud. Jag berättade för journalisterna att ahmadiyamuslimska församling inte stödjer protestreaktioner eller upplopp. En ahmadimuslim kommer aldrig att engagera sig i demonstrationer som inte är fredliga. Efter det rapporterade en journalist att ahmadimuslimer är en minoritetsgrupp i islam som har förföljts av andra muslimer. Därför återstår det

att se om budskapet från deras kalif får genklang i resten av den muslimska världen.

En reporter från Newsnight, ett program för aktualiteter här i England, berättade att han hade sett filmen och inte funnit något i den som borde kunna framkalla en sådan kraftfull reaktion i den muslimska världen. Han sade att jag också hade överreagerat genom att hålla en sådan detaljerad och tillspetsad predikan om den. Han tyckte filmen var mer som ett skämt. *Gud förbjude*. Så långt har det gått med umgängesformerna och uppträdandet hos dessa människor. Jag sade till honom att jag inte kunde förstå hur han kunde vilja se en sådan film. Jag sade också att det tydligen var omöjligt för honom att förstå den upphöjda ställning som den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, har erhållit av muslimerna och förstå den kärlek och den tillgivenhet som de känner för honom. Fast jag inte har sett filmen själv så finns det några saker i filmen som är helt oacceptabla efter vad jag hört berättas och ändå säger han att det inte finns något olämpligt i den. Jag sade till honom att jag inte hade den viljestyrkan att jag kunde se filmen efter att ha hört dessa saker eftersom de skulle kunna göra vem som helst upprörd. Jag frågade honom om hur han skulle reagera om någon förolämpade hans far, för visst skulle han då reagera och protestera. För en muslim är den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, mycket viktigare och vördnadsfull än en förälder.

De här människorna kommer inte att avstå från att utföra sina förbrytelser och med förevändningen att muslimer demonstrerar, så verkar det som om de är beredda att såra våra känslor igen. De utför sina vidriga handlingar överallt. Bara för två dagar sedan så tryckte en spansk tidskrift teckningar av den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara

med honom, och försvarade sig med att det var satiriskt. De framförde också att detta var det bästa sättet att reagera på de muslimska protesterna.

Så vi måste återigen gå till försvar mot dessa belackare och informera utbildade människor om att sådana handlingar bara kan hota freden i världen. Det är nödvändigt att dessa orättfärdigheter avslöjas för vad de är.

Inför drottning Victorias diamantjubiléum så skrev den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, en bok med titeln *Tohfa- e- Qaisariyya (En gåva till drottningen)* där han lovordade Hennes Majestäts ärliga och rättvisa regering och förmedlade islams budskap till henne. Han skrev också hur fred i världen skulle kunna åstadkommas, genom harmoni mellan religioner och genom behovet av att respektera profeters och andra uppskattade religiösa personers ära och helighet. Vid jubileumsfirande av drottning Elisabeth II, översattes denna bok som trycktes i en påkostad upplaga och skickades till drottningens kansli med ett brev som jag skrivit till henne själv. Efteråt fick jag ett svar som ett tack för gåvan och som meddelade att boken hade lagts till drottningens boksamling och att hon skulle ta sig tid att läsa den. Om hon gör det eller inte är en annan fråga. Det viktigaste är att vi har fullgjort vårt uppdrag.

Idag är världsfreden lika hotad som den var då när boken först skrevs. Den nuvarande situationen är egentligen ännu farligare. De tilltagande attackerna på islam och den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, betyder att den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, budskap behöver spridas överallt i världen.

RESPEKTEN FÖR GUDS PROFETER MÅSTE UPPRÄTTHÅLLAS FÖR ATT BEVARA VÄRLDSFREDEN

När Guds sändebud kommer med sina budskap och deras församlingar börjar växa så är det i sig själv ett tecken på deras sannfärdighet. Det är viktigt att respektera och ära de människor som har skickats av Gud för att bevara världsfreden. Jag kommer nu att återge ett utdrag ur den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, skrifter där han behandlar detta ämne. Han skriver:

”Det är därför denna lag är en del av Guds, den Allsmäktige, eviga sedvänja att Han inte ger uppskov till en falsk profet. (om jordiska regeringar inte tolererar att något falskt tillskrivs dem, hur skulle Gud kunna tolerera det?) En sådan person kommer att bli gripen för att få utstå sitt straff. På grund av denna princip måste vi acceptera dem som sanna och ära dem som hävdar att de var profeter och sedan deras anspråk accepterades och deras religion spreds och blomstrade under lång tid. Om vi skulle upptäcka misstag i deras religiösa skrifter eller märka dåligt uppträdande hos deras anhängare, så kommer vi inte att lägga ansvaret för dessa fel och brister på religionsgrundarna eftersom förvanskning av texter är möjligt och misstag i tolkningar kan ske i kommentarerna. Men det är helt omöjligt att en person skulle kunna framföra lögner om Gud och samtidigt falskeligen hävda att han är profet och sedan lägga fram sina egna tolkningar av Guds ord och trots detta

skulle Gud skydda honom som Han gör med de rättfärdiga (det vill säga om allt detta skulle hända och ändå behandlar Gud honom som en sanningsenlig person) och tillåter att han accepteras på samma sätt som en som håller sig till sanningen.

Därför är denna princip en ovillkorlig sanning och en evig välsignelse. I detta ligger grunden för försoning genom att vi bekräftar sannfärdigheten hos alla profeter vars religion har blivit väletablerad och har överlevt en lång tid och som har miljoner av anhängare i sina led. Detta är en speciellt välsignad princip. Om hela världen skulle hålla sig till denna grundläggande princip så skulle tusentals oroshärdar och händelsesituationer, som nu stör den allmänna freden, utplånas. Det är uppenbart att människor som anser att en religions anhängare följer en viss person och anser att den personen i deras ögon är en lögnare och en som bara hittar på, bäddar för många hämndaktioner.

De kommer säkert att begå förtalsbrott och tala om profeterna med extremt respektlösa ord, till och med till den grad att de använder ett förolämpande språk och genom detta stör den harmoni och frid som finns hos vanligt folk. Inte bara detta utan deras bedömning är också helt fel och de är överträdare i Guds ögon på grund av deras respektlösa åsikter. Gud som är Barmhärtig och Nåderik tycker inte om att framkalla förvirring bland människor genom att orättmätig skänka långvariga framgångar till en som är lögnare. Inte heller skulle Han tillåta att en person som är en lögnare och bara hittar på skulle kunna upphöjas i världens ögon till de sanna profeternas nivå.

Just därför är denna princip grunden till kärlek, fred och harmoni och stöder moraliska värderingar eftersom vi anser att alla dessa är sanna profeter som verkade på jorden – antingen

de nu är i Indien eller Persien eller Kina eller i något annat land. Gud har skapat respekt i miljoner människors hjärtan inför profeternas storhet och gjort deras tro fast, en tro som sedan har existerat i århundraden. Det är den princip som Qur'anen lär oss. På grund av denna princip hedrar vi alla religionsgrundare som uppfyller dessa krav vare sig de har grundat hinduernas religion, eller persernas religion, eller kinesernas religion, eller judarnas religion, eller kristnas religion.

Olyckligtvis behandlar inte våra motståndare oss på samma sätt och de bär inte på den gamla oföränderliga lagen att Gud inte på samma sätt välsignar eller ärar en falsk profet som Han gör med en äkta. En falsk profets religion slår inte rot och varar inte så länge som en sann Profets religion. Det är därför som folk som tror att man kan smäda andra folks Profeter genom att påstå att de är falska – de blir alltid fiender till fred och harmoni, eftersom det finns inte något större misstag än att förolämpa andra folks ädla män. Det finns människor som hellre dör än att de hör ringaktande ord om sina äldre religiösa vägvisare. Om vi har någon invändning mot en annan religions lärar så borde vi inte attackera hedern hos den religionens profet eller omnämna honom på ett opassande sätt. Vi borde hellre ha invändningar enbart mot det folkets nuvarande sedvänjor. *(Det betyder att om något fel skulle föreligga hos ett folk så ska inte en Profet skyllas för det utan istället deras förvanskade beteende.)* Vi kan vara säkra på att den Profet som Gud Allsmäktig har välsignat med äran att vara accepterad av miljoner människor och detta har pågått i hundratals år, på så sätt är själv ett bevis på att han utsetts av Gud. Om han inte skulle vara den Gud älskar, skulle han inte ha respekterats till den grad. Det tillhör inte Guds vanor att ära en förfalskare och sprida hans religion till miljoner människor och att skydda

denna förfalskade religion en längre tid.

Därför kan man säga att en religion som sprider sig utöver världen, slår rot och respekteras i långa tider inte alls kan ha ett falskt ursprung. Om något i denna religions läror kan ifrågasättas så kan det antingen vara (*den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, räknade upp tre anledningar varför olika religioner blir kritiserade för närvarande*). För det första: Att Profetens läror har förändrats, (*vilket kan betyda att Profetens läror har bytts ut*). För det andra: Att det har skett ett misstag i framställningen i hans läror (*vilket betyder att det har gjorts en falsk exeges*). För det tredje: Att det är också möjligt att våra invändningar är ogrundade. (*Det betyder att folk ofta protesterar mot sådant som de inte förstår. Till exempel att folk nuförtiden kommer med påståenden om den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, utan att ha läst de riktiga källorna eller att ha gjort en ansträngning att förstå den Heliga Qur'anen*). Men det kan också vara så att vissa präster, på grund av sin bristfälliga kunskap har invändningar när det gäller några grundsatser i den Heliga Qur'anen även om de accepterat dem som Guds anvisningar i Toran. Sådana invändningar beror på egna misstag eller på misstag på grund av brådska.

Sammanfattningsvis så kräver mänsklighetens välfärd, freden, harmonin, rättvisan och gudsfruktan att vi håller fast vid levnadsregeln att vi inte ska påstå att de profeter som har accepterats av miljoner människor i århundraden och som har haft Guds stöd i evinnerliga tider är falska. Jag är övertygad om att den som söker sanningen, må han vara asiat eller europé, kommer att respektera denna levnadsregel och han kommer att ångra sig djupt om han inte alltid har förstått att detta var det

rätta.

Jag lägger fram denna princip framför Hennes Majestät, Drottningen, Indiens och Englands kejsarinna eftersom bara denna levnadsregel kan medföra fred i världen. Detta är vår levnadsregel. Islam är stolt över att vara unik i att hävda denna beundransvärda och välformulerade levnadsregel. Skulle det vara någon fördel för oss att tala illa om de visa personer som Gud satt att övervaka världen och som kungar har bugat för i århundraden? Är det någon fördel för oss att vi skulle misstro Gud och tro att Han vill vilseleda folk genom att ge lögnare status som sanningssägare och göra dem till ledare för miljoner människor och att ge deras religion ett långt liv genom himmelska mirakel? Om Gud Själv skulle lura oss hur skulle vi då kunna skilja på rätt och orätt?

Detta är en viktig grundförutsättning. En falsk profet borde inte kunna åstadkomma den förnämhet, acceptans och den storhet som en sann och äkta kan göra. En lögnares planer och aktiviteter borde inte kunna få den framgång som en äkta profets har. Därför är det det första tecknet på en sann profet att den har ett evigt stöd och att Gud för in hans religion i miljoner hjärtan och garanterar den ett långt liv.

Därför, vi bör komma ihåg den dag vi ska dö och domedagen och tala inte illa om en sådan vis man. Istället borde vi visa sann respekt och sann kärlek för en Profet som uppvisar sådana tecken. Detta är den första principen som Gud har lärt oss. Genom denna har vi blivit arvtagare till en storartad moralisk kod.”¹

Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, föreslog också att man borde hålla

1) *Tohfā-e-Qaisariyya, Ruhani Khaza'in*, vol 12, sid 258-262

konferenser där anhängare från olika religioner kommer tillsammans och berättar de främsta budskapen i respektive religioner.²

På det sättet är islam den mest framstående religionen när man ser till det praktiska utövandet och ser man på antalet muslimer är den till storleken den andra i ordningen. Därför borde de som tillhör andra religioner respektera muslimer och samråda med dem i frågor som gäller respekten för den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Gör man inte det så kommer förstörelse och oro att spridas i världen. Vi hedrar alla världens religioner och betraktar deras heliga personer som Guds sanna Profeter på grund av de enastående läror som vi finner i den Heliga Qur'anen och som har förmedlats till oss av den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Fastän islams kritiker mycket olämpligt direkt förolämpar den Helige Profeten och gör förödmjukande karikatyrer av honom, så reglerar inte vi med att förolämpa andra religioners Profeter eller andra heliga personer. Ändå är det muslimer som fortfarande anklagas för att ha skapat oro. Istället är det ju våra kritiker som har börjat bråket och leker med andras känslor för att sedan lägga skulden för detta framför muslimernas dörrar och sedan ropar de på att man bör vidta åtgärder för detta mot dem.

Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, budskap som jag just har citerat, behöver spridas i hela världen så att den riktiga bilden av islam blir tydlig för världens alla folk. De som har en materialistisk världsåskådning har ingen förståelse för den hederskänsla som en sann muslim har för den Helige Profeten, måtte

2) Ibid. sid 279

Allahs välsignelser och frid vara med honom. Hans läror och förebild är underbart sköna. Sådana människor kan inte förstå den kärlek som en sann muslim har för den Helige Profeten. Poeten Ḥassán bin Thábit uttryckte sin hängivenhet för honom för 1400 år sedan i den här diktversen:

كُنْتُ السَّوَادَ لِنَاطِرِي فَعِمَىٰ عَلَيْكَ النَّاطِرُ
مَنْ شَاءَ بَعْدَكَ فَلَيْمْتُ فَعَلَيْكَ كُنْتُ أَحَاذِرُ

”Å Muḥammad! Du var mitt ögas pupill. Efter din bortgång är jag nu blind. Nu fruktar jag inte någons död längre, det var bara din död jag fruktade.”

Denna vers reciterades av Ḥassán bin Thábit vid den Helige Profetens, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, bortgång. Nu är det den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, som har utvecklat kärleken till den Helige Profeten i våra hjärtan. I hans omfattande Arabiska dikt (*Qasída*) skriver den Utlovade Messias:

قَوْمٌ رَأَوْكَ وَأُمَّةٌ قَدْ أُخْبِرَتْ
مِنْ ذَاكَ الْبَدْرِ الَّذِي أَصْبَانِي

Ett folk har sett dig; en gemenskap har hört namnet på den måne som gjort mig till dess älskare,

يَبْكُونَ مِنْ ذِكْرِ الْجَمَالِ صَبَابَةً
وَتَأْلُمًا مِنْ لَوْعَةِ الْهَجْرَانِ

När de minns din skönhet gråter folket av kärlek, de gråter också av förlustens smärta,

وَأَرَى الْقُلُوبَ لَدَى الْحَنَاجِرِ كُرْبَةً
وَأَرَى الْغُرُوبَ تُسِيلُهَا الْعَيْنَانِ

*Jag ser att av ångest har deras hjärtan kommit till halsgropar
och deras ögon tåras.*

Ett stort antal personer – till och med barn har lärt sig denna *Qasída* utan till. Den avslutande versen i denna *Qasída* är så här:

جِسْمِي يَطِيرُ إِلَيْكَ مِنْ شَوْقٍ عَلا
يَا لَيْتَ كَانَتْ قُوَّةُ الطَّيْرَانِ

*Min varelse längtar, full av kärlek, efter att få flyga till dig,
Jag önskar av hela mitt hjärta att det vore möjligt för mig.³*

Det är på det sättet som vi har lärt oss om kärleken och tillgivenheten för den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, och trots detta undrar resten av världen varför man inte kan skämta om honom. När seder och bruk når ett sådant lågvattenmärke då hotas världsfreden.

Men som jag har sagt tidigare så är vår uppgift att göra större ansträngningar än förut för att göra olika sidor av den Helige Profetens liv kända för mänskligheten. Varje *ahmadi muslim* borde läsa boken *Life of Muhammad* som är en liten men innehållsrik biografi invävd i den personbeskrivande delen i *Introduction to the Study of the*

3) *A'ina-e-kamálát-e-islam, Ruḥání kahza'in*, vol. 5, sid. 590-594

Holy Quran. Nästan alla aspekter på den Helige Profetens, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, liv behandlas i detta avsnitt eller åtminstone de viktigaste delarna. För övrigt borde alla ahmadimuslimer läsa även andra biografier om honom beroende på deras eget intresse, prioriteringar och intellektuella förmåga och sedan därefter belysa den Helige Profetens ypperliga egenskaper inför en större mängd åhörare med olika metoder som pamfletter, artiklar och personlig påverkan. Må Gud göra det möjligt för oss att genomföra detta epokgörande uppdrag. Och må Han göra lärda människor överallt uppmärksamma på dem som skapar oriktiga satirer med fientliga budskap, så att de också kan gå i svaromål och genom det bevara världsfred så att mänskligheten räddas från Guds, den Allsmäktige missnöje. Må Gud skänka möjligheter att så sker.⁴

HUR AHMADIMUSLIMER BÖR REAGERA PÅ PROVOKATION?

År 2006 publicerades ett antal klandervärda och kränkande serieteckningar i Danmark riktade mot den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Dessa karikatyrer fördömdes starkt av ledaren för ahmediyamuslimska församlingen, Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad, måtte Allah ge honom stöd med Sin mäktiga hjälp, under en av hans fredagspredikningar. Samtidigt svepte en våg med våldsamma protester genom den muslimska världen. Församlingens överhuvud uppmanade särskilt ahmadimuslimer men även muslimer i allmänhet att

4) Fredagspredikan utförd 28 september 2012

bemöta dessa provokationer på ett korrekt sätt. (uttgivarens anmärkning)

Som jag har sagt tidigare så är det mycket troligt och nästan säkert att våra hjärtan drabbas av svår sorg genom dessa handlingar. Men vårt sätt att bemöta dem är annorlunda. Jag kan nämna här att det ligger nära till hands att tro att de kommer att fortsätta att göra liknande misstag om och om igen; det betyder att de kommer att göra andra saker som återigen kommer att såra muslimerna. En orsak bakom detta skulle kunna vara att de använder detta som en ursäkt för att sätta upp juridiska hinder för muslimerna, särskilt de som har invandrat österifrån, från den Indiska halvön. Men oavsett de sätter upp hinder eller inte så bör vi formulera vårt svar i enlighet med islamiska värderingar och regler.

Som jag sagt tidigare så har dessa sammangaddningar redan från början riktats mot islam och den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Men eftersom det är ett löfte från Gud att Han ska beskydda islam, så har Han skyddat oss och alla angrepp har misslyckats.

DEN UTLOVADE MESSIAS KOM FÖR ATT FÖRSVARA ISLAM OCH DEN HELIGE PROFETEN MOT KOMPLOTTER

Gud har utsett den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, att fullgöra detta åtagande i detta tidevarv. Med tanke på de attacker som vår

välsignade Helige Profet, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, har utsatts för i detta tidevarv så har den Utlovade Messias själv och efter honom hans kalifer, väglett församlingens medlemmar och visat på motåtgärder som har medfört positiva konsekvenser. Jag ska lägga fram ett par exempel på detta så att ahmadiyamuslimska församlingens budskap framgår tydligt för de som påstår att vi inte känner någon smärta över förtälet av den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, eftersom vi ahmadimuslimer inte demonstrerar eller inte deltar i bojkotterna.

Vår reaktion är, och kommer alltid att vara, belysande för vad den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, har lärt oss och visat oss som modell och som också är belysande för lärorna i den Heliga Qur'anen. När vi upplever angrepp på den Helige Profetens välsignade person vänder vi oss till Allah och söker Hans hjälp istället för att engagera oss i omstörtande verksamheter. Jag ska nu lägga fram två exempel som visar på den kärlek och den respekt som den Utlovade Messias, den Helige Profetens sanna och brinnande beundrare visade för honom.

Det första exemplet handlar om 'Abdullah Atham som var kristen och som hade avslöjat sitt moraliskt fördärvade sinne genom att använda ordet *dadjál*, (folkförledare) Gud förbjude, som beteckning på den Helige Profeten, i sin bok. På den tiden var en diskussion och debatt på gång med den Utlovade Messias om islam och kristendom.

Den Utlovade Messias berättar:

”Då var jag upptagen i en debatt som hade hållit på i femton dagar, diskussionen fortsatte och för mig själv fortsatte jag

att be för att Åtham skulle bli straffad; jag menade då straffad för de ord han hade använt. När diskussionen hade avslutats så sade jag till honom att en debatt hade avslutats men en annan strid kvarstår och den är med Gud eftersom du har använt namnet *dadjál* i din bok *Andrúna Bible*. Jag anser att Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, är både sann och ärlig och är övertygad om att religionen islam kommer från Allah. Så detta är striden som måste avgöras av ett himmelskt beslut och det himmelska beslutet är att den av oss två som är en lögnare och som orättvist betecknar Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, som lögnare och som *dadjál* och därigenom är en sanningens fiende, han skall medan den sanningsfulla fortfarande lever, antingen dömas till helvetet inom femton månader från denna dag eller också återvända till sanningen. Det sista betyder att han ska avstå från att kalla den sanne och ärlige Profeten, *dadjál* och slutar med att föra ett oförskämt och gement språk. Detta för att det inte är straffbart att förneka en religion i denna världen utan det är fräckhet, oförskämdhet och gement språk som är straffvärt.”

Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, säger vidare:

”När jag sade dessa ord så blev han blek i ansiktet, han blev askgrå och hans händer började darra. Sedan stack han omedelbart ut tungan ur munnen, satte händerna till öronen och började att skaka med huvudet och händerna på ett sätt som liknade en rädd brottsling som ivrigt hävdar att han är oskyldig och blir ångerfull och ödmjuk. Han yttrade om och om igen att han inte hade varit respektlös och oförskämd. Han aldrig mer skulle argumentera mot islam.”

Så reagerade denna Guds kämpe som höll den Helige

Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, högt och som skulle utmana alla som begick liknande handlingar.

Det fanns också en person som hette Lekh Rám, som brukade använda ett förolämpande språk om den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, försökte att stoppa hans oförsämdheter. Han upphörde trots det inte med dem. Slutligen började den Utlovade Messias be till Gud och Allah uppenbarade för honom att denna man skulle genomlida en smärtsam död. Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, säger att:

”Allah den Upphöjde har givit mig ett löfte om en Guds och Profetens fiende, som använder skändligt och tarvligt språk om den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, och som heter Lekh Rám. Allah den Upphöjde har accepterat min bön och som svar på att jag förbannat honom har Gud givit mig beskedet att han ska dö inom sex år. Detta är ett tecken för dem som söker efter den sanna religionen. Det var exakt det som hände och han dog en mycket smärtsam död”

UPPLYS VÄRLDEN OM DEN HELIGE PROFETENS PERSONLIGHET OCH EGENSKAPER

Det här är de metoder som den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, har lärt oss;

att ge råd till de som uppträder olämpligt, att berätta om den Helige Profetens fina egenskaper, att göra världen medveten om dessa vackra och lysande sidor hos honom som är okända för allmänheten. Be till Allah att antingen Han håller dem borta från sådana oanständigheter eller att Han själv straffar dem. Allah har Sina egna vägar att straffa och Han vet bäst hur och vem skall bestraffas.

På det andra kalifatets tid utgavs en tarvlig bok som hette *Rangíla Rasúl* och en tidskrift, *Wartamán* publicerade en tarvlig artikel som upprörde muslimerna i Indien. Det ledde till kraftiga upprördheter hos muslimer överallt och de reagerade mycket starkt.

Hadrat Musleh Mau'úd, den Utlovade Messias andra kalif, måtte Allah överösa honom med Sin barmhärtighet, riktade sig mot muslimerna vid detta tillfälle och sade:

”Kära bröder! Jag känner i mitt hjärtas djup att den som börjar slåss inte är modig. Han är en ynkrygg för han har blivit styrd av själviska impulser. Det finns en *hadith* (profeten *Muhammads berättelse – tradition*) som säger att den som behärskar sin vrede i sanning är modig. Det sägs att den modige är den som fattar ett tydligt beslut och som sedan inte vacklar förrän han uppnått sitt mål.”

Han sade också:

”Lova tre saker för att föra islam framåt. Först av allt är att ha gudsfruktan och ta religionen på allvar. Så först måste ni förändra er själva. För det andra, fokusera helt på att förmedla islams budskap. Islams läror skall nå alla människor i hela världen. Den Helige Profetens egenskaper och de underbara dygder han uppvisat, hans välsignade förebild skall bli allmänt känd. För det tredje måste ni med högsta koncentration försöka

att rädda muslimerna från socialt och ekonomiskt förtryck.”⁵

Detta är nu varje muslims förpliktelse, både de vanliga muslimer och också deras ledare, att förstå att de muslimska länderna trots sin formella självständighet är utsatta för socialt och ekonomiskt förtryck. De är utlämnade på nåd och onåd till Västerlandets samhällen och lockas att efterlikna dem. Istället för att själv utföra arbetet förlitar de sig ofta på dessa. Det är därför som dessa av och till leker med muslimerna känslor.

Han påbörjade också traditionen att hålla konferenser om den Helige Profetens välsignade liv. Det är på dessa sätt vi kan visa vårt ogillande istället för att ställa till sabotage och oreda. Han riktade sig till muslimer i allmänhet men talade huvudsakligen till ahmadimuslimer om dessa saker.

Några felaktiga traditioner i dessa länder har omärkligt smugit sig in i några av våra familjer. Jag säger till ahmadimuslimer att det också syftar på er. Ta till er det som är gott i deras kultur men vi borde undvika det som är felaktigt. Vi borde reagera så istället för att skada och förstöra. Vår uppmärksamhet borde riktas mot eftertanke, att analysera hur våra handlingar är, hur mycket gudsfruktan vi har, hur mycket uppmärksamhet vi ägnar åt gudsdyrkan, hur mycket uppmärksamhet vi ägnar åt att hålla fast vid de religiösa buden, och hur mycket uppmärksamhet vi ägnar åt att föra budskapet om Allah den Upphöjde till andra!

Ännu senare under det fjärde kalifatet så skrev Salman Rushdi en mycket förolämpande bok. Hadrat Khalifatul Masih IV (den Utlovade Messias fjärde kalif, måtte Allah överösa honom med Sin barmhärtighet.) höll predikningar om detta och fick också någon att skriva en bok om det. Sedan dess, som jag nämnt, så fortsätter dessa oanständigheter. I början av förra året

5) *Anwárul-’ulúm*, vol. 9 sid. 555-556

publicerades en artikel om den Helige Profetens liv. Då bad jag aḥmadiyahmuslimska församlingen och även församlingens underorganisationer att skriva artiklar och brev för att vidga diskussionen, att skriva om den Helige Profetens dygder och egenskaper. Det här är en situation som kräver att de vackra sidorna i den Helige Profetens liv läggs fram för världen och detta åstadkommer man inte med att orsaka skador och förstörelse. Därför måste aḥmadimuslimer med olika social bakgrund i alla länder också samarbeta med andra utbildade och förnuftiga muslimer genom att utvidga kontakterna och skrivandet för att föreslå en fredlig reaktion. På detta sätt kommer förnuftet att segra i alla länder och i alla sociala skikt, och om någon efter detta fortsätter med sitt beteende, är det en fråga mellan honom och Gud.

Allah den Upphöjde skickade den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, som en barmhärtighet till hela mänskligheten vilken Han Själv visar:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

Och Vi har icke sänt dig utom som en barmhärtighet för alla folk.

En skapad varelse så beundransvärd som han, som sprider barmhärtighet, har varken funnits före honom eller kommer att finnas efter honom. Hans välsignade samhällsmodell kommer att vara för evigt och alla muslimer måste försöka att följa honom. Det största ansvaret för detta ligger på oss aḥmadimuslimer, det faller på oss. I alla fall var den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, en barmhärtighet för alla folk. Ändå skildrar de honom på

ett sätt som väcker skräck. Vi måste berätta för världen om det välsignade, kärleksfyllda föredömet, fyllt av medkänsla, som den Helige Profeten står för. För att lyckas med detta är det uppenbart att muslimerna måste ändra sina egna attityder. Det ska inte kunna finnas något fall av terrorism. Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, försökte alltid undvika krig fram till den tiden då han kom till Medina och kriget tvingades fram på honom. Då tillät Allah att krig fick utkämpas som försvar. Och det finns också Allahs bud:

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝٧

Och strid på Allahs väg emot dem som strider mot er men överträd icke. Allah älskar sannerligen överträdarna.

Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, var den främste utövaren av alla anhängare av den *Sharia* som uppenbarades för honom. Det är ytterst grymt att förmedla sådana skamliga tankar om honom.

7) Sura *al-Baqara*, 2:191

AHMADIYAMUSLIMSKA FÖRSAMLINGENS OMEDELBARA SVAR PÅ PUBLICERINGEN AV KARIKATYRERNA

De andra muslimerna spurras att slå till med aktioner, skador och förstörelse. Den ahmadiyamuslimska församlingen reagerade genast på detta på det sätt som man borde. Ahmadimuslimer började genast att ta kontakt med tidningarna. Händelsen var egentligen inte aktuell. Den hände i september 2005 medan de våldsamma reaktionerna kom i februari 2006. Hur svarade vi när karikatyerna publicerades? Som jag sade så hände detta i september eller kanske tidigt i oktober. Och vår missionär förberedde genast en detaljerad artikel som skickades till den tidning som hade publicerat karikatyren som en protest mot denna publicering. Den Utlovade Messias lära förklarades och de underrättades om att detta var vårt sätt att protestera. Vi vill inte starta ett protesttåg utan vi vill göra *djihad* med pennan mot er och uttrycka vår sorg för att bilderna publicerats. De underrättades om att trots yttrandefriheten, är det inte meningen att man ska såra andras känslor. I vilket fall som helst så möttes detta med ett positivt svar. En artikel skickades till tidningen och blev publicerad. Det danska folket reagerade mycket positiv. Vårt missionshus mottog telefonsamtal och brev med uppskattande ord om artikeln. Ordföranden i Journalistförbundet inbjöd till ett möte. Där kunde vi förklara för dem att även om lagen tillät yttrandefrihet så innebär detta inte att religiösa ledare och ärade personer ska kunna bli förnedrade. Det är avgörande att ta hänsyn till muslimernas

och de kristnas känslor eftersom de fungerar tillsammans i samhället och utan detta skulle vi inte kunna ha fred.

De fick också höra om den Helige Profetens underbara läror, hans ypperliga föredöme, hans höga moral och hövlighet, hans medkänsla med människorna och Guds skapelse och att han var medlidandet och tillgivenheten personifierad. De fick också några exempel beskrivna och frågan kom hur sådana teckningar kunde ha blivit gjorda om en person med dessa kvaliteter i lärodogmer och handlingar? De uppskattade storligen vår missionärs inlägg. En serietecknare sade offentligt att om ett sådant här möte hade ägt rum innan så hade han aldrig gjort en sådan karikatyr. Nu kände han till islams läror. Alla höll med om att dialogen skulle fortsätta.

Ordföranden i Journalistförbundet sände ut ett pressmeddelande och dess text lästes upp högt. En intervju för televisionen genomfördes och gick bra. Ett möte med en minister ägde också rum. Församlingen fortsatte att anstränga sig och liknande initiativ togs i andra länder och det ledde till att en hel del liknande arbete blev genomfört efter det att problemet dykt upp. Anledningen till att dessa karikatyrrer skapades var en bok av en dansk författare med titeln "*The life of the Prophet and Quran*" som är till salu nu. Författaren till denna bok hade bett allmänheten att skicka in avbildningar av den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, och några skickades anonymt ifall det skulle bli en muslimsk reaktion på dem. Så anledningen till denna händelse tycktes vara boken. Men för tidningen var det också karikatyrrerna. Ahmadimuslimer i alla länder borde fortsätta att göra sådana här ansträngningar om boken läses där och om det framkommer tveksamma uppgifter så borde det påpekas och alla eventuella

frågar skall besvaras. Det är också en uppfattning i Danmark att vissa muslimer visar upp andra karikatyrer än de som trycktes i tidningen för att reta upp den muslimska världen. Vi vet inte om det är sant men på grund av vår omedelbara reaktion har dessa muslimer velat överdriva sin reaktion. Denna handling genomfördes omedelbart medan de övriga har blivit medvetna om det nu, även om det hände för tre månader sedan.

Som jag redan har sagt så finns det ett behov av att presentera och främja bilden av den Helige Profetens välsignade liv i alla länder. Särskilt är det vårt uppdrag att genom samtal och argumentation få bort de missuppfattningar som finns om att islam är militant. Jag har tidigare givit råden att skriva om det till tidningar så ofta vi kan. Författare och tidningar skulle också kunna få böcker om den Helige Profetens välsignade liv.

UNGDOMAR I AHMADIYAMUSLIMSKA FÖRSAMLING BÖR UTBILDA SIG INOM JOURNALISTIK

Det finns ett annat förslag och det är att ahmediyamuslimska församlingen borde planera så att unga människor, så många som möjligt, utbildas till journalister. Det gäller förstås de som har läggning för detta så att vi får inflytande på tidningsredaktioner och liknande platser. Sådana här förolämpningar kommer att dyka upp om och om igen. Om vi kan ha en bra kontakt med media så kan dessa påståenden, dessa skamligheter stoppas. Om någon fortfarande, efter allt detta, fortsätter vidhålla sina skamligheter så kommer den att hamna i den grupp som får Allahs förbannelse över sig både i denna världen och i livet efter detta. Gud den Allsmäktige slår fast:

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٨﴾

Sannerligen, de som förtretar Allah och Hans Sändebud, dem har Allah förbannat i denna världen och i den tillkommande, och Han har berett ett förödmjukande straff för dem.

Detta budord, att Allah har förbannat dem som förtretar Allah och hans sändebud har inte avlägsnats. Vår Profet, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, är en levande profet, hans läror kommer att för evigt fylla våra liv, hans *Sharia* (lära) är sådan att den kan lösa alla problem i alla tider och den som följer honom kommer garanterat att finnas nära Allah. Av dessa skäl kommer Guds förbannelse att falla på dem som smäddar Hans profet även idag. Allah är den Levande Guden och Han bevakar deras dåliga handlingar.

Det är vår plikt att informera världen. Det är viktigt att vi förmedlar till världen att Allah den Upphöjde även idag har kraften att straffa er för den smärta och plåga som ni förorsakar. Därför ska ni avstå från att förtreta Allah och såra Hans Profet, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Förutom att vi måste vidarebefordra islams läror och den Helige Profetens välsignade modell till världen så måste vi också förbättra vårt eget handlande. Det är bara våra handlingar som kan få världen att lugna ner sig och de kommer att spela en betydlig roll i den lugnande processen. Jag nämnde att i en rapport stod det att en muslimsk lärd har beskyllts för dubbelspel genom att säga en sak och sedan gå och göra det motsatta [hetsa upp folk]. Jag kanske inte läste den rapporten. Men vi måste vara tydliga i

att våra yttre sidor och våra inre sidor stämmer överens och att våra ord och handlingar harmoniserar.

ATT BRÄNNA FLAGGOR ELLER ATT FÖRSTÖRA KOMMER INTE ATT ÅTERUPPRÄTTA DEN HELIGE PROFETENS HEDER.

Jag säger till dem som omtalas som muslimer, antingen de är ahmadimuslimer, shi'a eller sunnimuslimer eller tillhör någon annan av islams riktningar att det är viktigare att förändra sitt eget beteende än att låta sina känslor svämma över, bränna flaggor, orsaka skada och förstörelse och angripa ambassader när den Helige Profetens person blir attackerad. På det sättet undviker man att andra får en chans att kritisera oss. Ska vi låta dem tro att eldsanläggning, *Gud förbjude*, är det enda sättet att försvara den Helige Profetens ära och anseende och att flaggbränning eller att bränna ner ambassaders egendom är det enda som räknas? Nej! Vi är den Helige Profetens efterföljare. Han som kom för att släcka eldar, som var kärlekens ambassadör och var en fridsfurste. Så hellre än att ta till kraftiga aktioner så ska vi förmedla hans underbara läror till världen.

Må Allah ge muslimerna balans och förstånd. Jag vet inte om de någonsin kommer att behärska sig men som svar på publiceringen av de förolämpande karikatyrerna säger jag till ahmadimuslimer att ni - alla era barn, Alla era äldre, alla era ungdomar, alla era män och alla era kvinnor bör tända en eld av kärlek till beundran för den Helige Profeten, måtte Allahs

välsignelser och frid vara med honom, en eld att ta till sig alla hans välsignade exempel och visa dem till världen.

Tänd inte en eld för att bränna ett lands flagga eller egendom. Den slocknar efter några minuter eller timmar. På ett fotografi från Pakistan ser vi hur en grupp visar stor hängivelse i att tända eldar som om de hade nått en stor framgång men den elden kommer att slockna efter några minuter. Men elden som vi tänder i våra hjärtan- kärlekens och beundrans eld kommer att flamma i evighet. När den en gång har tänt våra hjärtan kommer den att fortsätta att brinna. Elden borde vara sådan att den är omgiven av böner och att dess flammor når upp till himmelen.

OVANDLA ER VREDE TILL BÖNER OCH NEDKALLA VÄLSIGNELSER ÖVER DEN HELIGE PROFETEN

Detta är den eld som alla ahmadimuslimer måste tända i sina hjärtan och omsvepa smärtorna med böner. För att detta ska ske måste den Helige Profeten vara förmedlaren. För att våra böner ska bli accepterade, för att Guds kärlek ska nå oss, för att undvika världens vansinne, för att skydda oss från att sådana galenskaper ska ske, för att behålla kärleken till den Helige Profeten i våra hjärtan, för att få det goda i detta liv och i det efterkommande, måste vi i det oändliga upprepa välsignelser och hälsningar till den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. För att hålla oss nedsänkta i kärlek av den Helige profeten och för att hålla våra nästa generationer

stadiga på det måste vi verkligen göra detta oupphörligt. I denna agitatoriska tid måste alla ahmadimuslimer hålla sig noggrant till budet som anvisas i denna vers av Qur'anen:

9

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٩﴾

*Allah och Hans änglar sänder ned välsignelser
över Profeten. O ni som tror, ni bör också nedkalla
välsignelser över honom och hälsa honom med
fridshälsningar.*

ATT SÅRA ANDRAS KÄNSLOR ÄR VARKEN DEMOKRATI ELLER YTTRANDEFRIHET

*Kalifen varnade länderna i väst för faran i att leka med andra
människors känslor genom att säga att ett sådant uppträdande
kan framkalla gudomlig vrede. Han sade: (utgivarens
anmärkning)*

Vi berättar för världen att gemena uttalanden om någon religions
helgade person inte innebär frihet i något som helst avseende.
Ni håller demokrati och yttrandefrihet högt men leker med
andras känslor. Detta är varken demokrati eller yttrandefrihet.
Allting har en gräns och någon slags beteenderegler. På samma
sätt som det finns regler för hur alla yrken bör utövas så finns det

9) Sura *al-Ahzab* 33:57

också sådana regler i journalistiken. Även för regeringar finns sådana regler som tillämpas oberoende av vilken regering det är. Yttrandefrihet innebär inte att man får leka med känslor eller såra andra människor. Om detta är den frihet som Västvärlden är stolt över så leder inte denna frihet till framgång, snarare leder den till förfall.

UPPREPADE AKTIVITETER SOM AVSER ATT HÄDA DEN HELIGE PROFETEN, KOMMER ATT FRAMKALLA GUDS, DEN ALLSMÄKTIGE, VREDE

Västvärlden överger i snabb takt religionen och förstör moraliska värderingar inom alla områden och kallar det frihet. De inser inte att de framkallar sin egen undergång. Helt nyligen så ställde en italiensk minister till med problem genom att trycka dessa provocerande karikatyrrer på T-shirts och bar dem dessutom. Han har även erbjudit andra att få dem från honom. Det sägs att han också haft dem ute till försäljning och sålt några. De säger att det är bara vad muslimerna förtjänar. Dessa människor borde förstå att frågan om muslimerna förtjänat det eller inte, det är inget vi vet något om. Men det är säkert att genom dessa oanständigheter framkallar de Guds vrede. En enstaka dumhet betyder inte så mycket men att upprepa det med envishet och att hävda att allt de gör är riktigt, det framkallar säkert Guds vrede.

HUR BORDE AHMADIMUSLIMER REAGERA PÅ DESSA FÖRHÅLLANDEN

De andra muslimernas reaktioner får de ansvara för men en ahmadimuslimer reaktion borde medföra att dessa belackare förstår och att de varnas för Guds vrede. Som jag har sagt tidigare - visa upp vackra beskrivningar av den Helige Profeten för världen och vänd er till den Allsmäktige Guden och be om hjälp från Honom. Om dessa människor går fram till sin undergång så har Gud, som har ett eget hedersbegrepp och en egen syn på hedern hos dem som står Honom nära, makt att genomföra en kraftig tillrättavisning. Han behärskar alla egenskaper och är inte begränsad av mänskliga lagar. Han har makten över allting och när Hans vrede kommer, kan inte det mänskliga sinnet uppfatta dess fulla vidd och ingen kan undkomma den.

På grund av att vissa människor i västvärlden och också i vissa andra länder har denna attityd måste ahmadimuslimer vända sig till Gud ännu mer. Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, har varnat Europa och också Amerika. Jordbävningarna, stormarna och olyckorna som sker i värden är inte avsedda enbart för Asien och är inte begränsade bara dit. Amerika har fått känna på lite grann. Så ni Europa borna, ni är inte heller säkra. Visa i alla fall lite gudsfruktan och utmana inte Guds känsla för rättvisa. Veck inte Guds vrede. Jag vill också tillägga här att de muslimska länderna, i varje fall de som erkänns som sådana, borde också förändra sitt sätt. Använd de metoder och reaktioner som belyser den anständighet och det goda uppträdande som den

Helige Profeten uppvisade inför världen. Detta skulle vara den rätta och passande reaktionen för en troende.

ISLAMS FINA LÄRA SOM FÖRESPRÅKAR ATT BEHANDLA ICKE-MUSLIMER VÄL

Genom att belysa islams enastående läror när det gäller behandling av icke-muslimer och yttrandefrihet och frihet att uttrycka sig, så sade Hans helighet Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul Masih V, (Hans helighet den femte kalifen till den Utlovade Messias, måtte Allah ge honom stöd med Sin mäktiga hjälp.) (Utgivarens anmärkning)

Den Heliga Qur'anen med islams underbara regler nämner upprepade gånger att icke-muslimer ska bemötas väl och att deras rättigheter ska skyddas och att de ska behandlas rättvist och juste, att de ska ha religionsfrihet och att de ska få sköta sina egna trosfrågor. Det finns många sådana regler gällande både muslimer och icke-muslimer. Krig är också tillåtet i vissa situationer. Det är bara när fienden börjar, överenskommelser bryts eller när fienden är brutalt orättvis eller förtryckande. Även om det vore så, så har ingen grupp eller parti rätt att kriga. Istället är det regeringens sak att besluta om vad som bör göras och hur förtrycket ska kunna avslutas. Det är inte så att vilken *djihad*-organisation som helst kan ta till sig en sådan uppgift.

JÄMFÖRELSE MELLAN DEN HELIGE PROFETENS EXEMPLARISKA GODA UPPTRÄDANDE OCH ÖVERDRIFTERNA OCH TYRANNIET HOS DE OTROGNA I MECKA OCH ANDRA AV ISLAMIS FIENDER

På den Helige Profetens tid frambringades olika specifika situationer för krigföring som inte gav muslimerna något annat val än att slå tillbaka som försvar. Som jag tidigare sagt så har dagens *djihad*-grupper med militanta slagord och aktioner givit andra grupper modet att fräckt och skamlöst och meningslöst attackera den Helige Profeten personligen och dessutom göra det utan uppehåll. Detta görs utan några som helst berättigade skäl och utan någon laglig befogenhet. Det görs trots att den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, var medkänslan personifierad, mänsklighetens välgörare och en stor försvarare av mänskliga rättigheter, som inte skulle missa chansen att underlätta för en fiende till och med mitt under pågående strid. Varje steg han tog, varje handling han företog sig, till och med varje ögonblick i hans liv vittnar om att han var medkänslan förkroppsligad med ett hjärta som överglänste alla andras i att uppfylla de högsta krav på inlevelse och godhet. Han var sådan såväl i krig som i fred, hemma eller borta, under sina dagliga sysslor och genom att respektera förbund med andra folk med andra religiösa övertygelser. Han fastställde en hög standard av

samvetsfrihet, religionsfrihet och tolerans mot andra. När han intog Mecka, som den stora erövraren så garanterade han amnesti för den besegrade befolkningen och gav dem total religionsfrihet. På så sätt tillämpade han versen ur Qur'anen:

¹⁰ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ *Det får icke finnas något tvång i religionen.*

Han sade att religion var en personlig upplevelse i den enskildes själ och hjärta. Han önskade bara att de skulle acceptera den sanna religionen och på så sätt få förlåtelse och ett bättre liv både i detta liv och i det tillkommande. Det var i alla fall inget tvång. Hans liv är fyllt med liknande belysande exempel på tolerans, religionsfrihet och samvetsfrihet och jag ska nämna några sådana nu.

Hans svårigheter och plågor under de tretton åren i Mecka efter det att han gjorde anspråk på att vara profet är kända för alla. Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, och hans följeslagare, måtte Allah vara nöjd med dem, uthärdade ett stort lidande och även tortyr. De tvingades ner i den heta sanden vid middagstiden och heta stenar lades på deras bröstorgar. De piskades. Kvinnor dödades genom att deras ben slets isär. De blev martyrer. En lång rad tortyrmetoder tillämpades på Profeten själv. Ibland placerades en kamels inälvor på hans rygg när han böjde sig ner i bön så han inte kunde resa sig själv. Under hans besök i Ta'if så kastade barnen stenar på honom och överöste honom med förolämpningar. De uppmuntrades till detta av sina förmyndare. Hans skador medförde att han blödde ymnigt från huvudet och hans skor fylldes med blod.

Sedan har vi händelsen i Sh'b Abi Tálíb när han och hans familj och hans följeslagare var under belägring under många år. De

10) Sura *al-Baqara* 2:257

hade inget att äta eller dricka och barnen svalt. En svältande följeslagare kände något mjukt under fötterna en natt och tog upp det och stoppade det i munnen eftersom han trodde att det var någon mat. Sådan var den desperation de kände på grund av hungern. Detta medförde till slut att de tvingades flytta till Medina. Fienden lämnade honom inte ifred ens där utan attackerade staden. De försökte hetsa Medinas judar mot honom. Under sådana förhållanden som jag nu kortfattat har beskrivit kan man förstå att om det då utvecklas till krig och offret får en chans att ge igen brukar man vedergälla förtryck på samma sätt. Det sägs att i krig är allt tillåtet. Vår Profet, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, satte emellertid upp höga krav på medkänsla och barmhärtighet även i dessa situationer. Det var inte länge sedan som de hade lämnat den obarmhärtiga förföljelsen i Mecka, som de hade färskt i minnet, och den Helige Profeten var medveten om den smärta hans följeslagare hade genomgått mer än den han själv genomlidit men ändå bröt han inte mot islams regler och anvisningar. Han överträdde inte sina egna inneboende höga moralregler som också låg till grund för hans lärodogmer. Ni kanske kan tänka på det sätt som vissa västerländska länder behandlar dem som de krigar mot nuförtiden och jämföra det med detta gudsbenådade fördöme. Som exempel kan vi läsa denna berättelse från historien:

Vid slaget vid Badr så var platsen där de muslimska trupperna hade slagit läger inte så bra. Hubab bin Mundhar frågade den Helige Profeten om valet av lägerplats var en gudomlig upenbarelse eller hade valts av honom själv ur strategisk synpunkt. Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, svarade att han hade valt den på grund av höjdläget då han trodde det kunde vara en strategisk bra

plats. Det framhölls för honom att det inte var så bra plats. De borde söka efter en vattenkälla och ta kontroll över den istället och spara vatten i en reservoar där. Då kunde de ha tillgång till vatten medan fienden inte skulle ha det. Den Helige Profeten accepterade detta råd och de flyttade till en sådan plats och slog läger där. En kort stund efteråt kom några människor från Quraish dit för att dricka vatten men följeslagarna försökte hindra dem från att ta vatten. Den Helige Profeten höll tillbaka sina följeslagare och sade ”Låt dem få vatten.” ¹¹

ISLAM SPREDS INTE MED SVÄRDETS KRAFT. ISTÄLLET SPREDS DEN GENOM ETT GOTT MORALISKT UPPTRÄDANDE OCH DE ISLAMISKA LÄRORNA OM SAMVETSFRIHET OCH TROSFRIHET

Den Helige Profetens karaktär hade så framstående egenskaper att han uppträdde så även i kontakten med fienden. Den fiende som till och med hade blockerat mat och dryck till de muslimska barnen för en kort tid sedan. Trots detta så hindrade han inte fiendens soldater som hade kommit för att få vatten från den källa han kontrollerade. Ett sådant handlande hade varit under hans moraliska standard. Den största invändningen mot islam är att den spreds ’med hjälp av svärd’. Människorna som hade kommit för att hämta vatten skulle kunna ha tillfångatagits för

11) *As-Siratun-Nabawiyya libn-i-Hishsham*, vol. 2 p. 284, *Ghazwatu Badril*

kubra, mashwaratul hubab ‘alarrasul...

att de närmade sig vattnet och blivit tvingade till att acceptera hårda villkor. Hedningarna utkämpade många strider på detta sätt. Men det var inte vad den Helige Profeten gjorde. Man kanske kunde säga att det gjordes för att få fördelar och undvika krig för att man var i en svag position men det var inte alls så. Alla muslimer kände till den blodtörstiga attityden som hedningarna från Mecka hade. Därför fanns det ingen som tänkte så och det var tveklöst inte så att den Helige Profeten skulle ha en sådan tanke. Han gjorde så för att han var den verkliga personifikationen av medkänsla och vänlighet som höll fast vid idén om människans värde eftersom som det var han i synnerhet som skulle lära ut hur man respekterar dessa värden.

DEN HELIGE PROFETEN FRAMVISADE EN UNIK STANDARD FÖR RÄTTVISA OCH YTTRANDEFRIHET

Det finns en berättelse om en av islams fiender, som hade dömts till döden. Han blev inte bara benådad av den Helige Profeten, han fick också friheten att utöva sin egen religion medan han stannade hos muslimerna. Hans historia låter så här:

'Ikrama, en son till Abu Jahl, krigade och utkämpade strider hela sitt liv mot den Helige Profeten. Vid tidpunkten för segern i Mecka attackerade han trots en deklARATION om amnesti några grupper och orsakade blodspillan inuti Ka'ba. Han hade dömts till döden för sina brott mot krigets lagar. Han flydde till Jemen för att rädda sitt liv eftersom ingen kunde göra motstånd mot muslimerna efter segern i Mecka. Hans fru bad om benådning för honom hos den Helige Profeten, som mycket barmhärtigt

benådade honom. Hon reste efter sin make för att hämta hem honom. 'Ikrama trodde inte att han hade blivit benådad eftersom han hade utfört sådana grymheter, dödat så många muslimer och kämpat ända till slutet. Hur skulle han kunna bli benådad? Hon lyckades på något sätt övertyga honom och förde tillbaka honom. När 'Ikrama kom in till den Helige Profeten så ville han få bekräftelse på dennes mildhet. När 'Ikrama anlände gjorde den Helige Profeten en häpnadsväckande gest av välvilja och reste sig för att markera respekt för honom som hade varit fiendernas ledare. När 'Ikrama frågade berättade han för honom att han hade benådat honom.¹²

'Ikrama frågade om hans benådning skulle villkoras av om han höll fast vid sin egen tro? Skulle han ändå bli förlåten om han inte kom till islam utan istället fortsatte med sina avgudar?

När Profeten bekräftade detta blev 'Ikrama djupt tagen och ropade: "Å, Muḥammad! Du är verkligen ytterst fördragsam, deltagande och välvillig mot dina medmänniskor." När 'Ikrama såg detta mirakel av artighet och vänlighet hos den Helige Profeten så blev han muslim.¹³

Det är på detta sätt som islam spred ut sig. Med utmärkt uppförande och att tillämpa samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna höggradiga artighet och religionsfrihet fick en person som 'Ikrama att utan att tveka ge upp sitt motstånd. Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, hade också erbjudit religionsfrihet för fångar och slavar och framhöll att spridningen av islam skedde i enlighet med det

12) *Muatta Imam Malik, Kitabun nikah, nikahul mushrik idha aslamat zaudjatuhu qablahu*

13) *As Siratul Halabiyya, vol. 3, p.109, babudh-ddhikr-i- mughaziya..., fathe Macka_scharrafahullahu ta'ala. tryckt I Beirut.*

gudomliga påbudet att sprida islams läror till dem som inte kände till dem. Syftet bakom detta var att ge andra möjlighet att vara nära Gud och det gjordes av omtanke om dessa.

Om en av fångarna berättas det så här:

Sa'id bin Abi Sa'id berättar att han hörde Hadrat Abu Hureira säga att när den Helige Profeten skickade en expedition till *Najad* så fanns det en person från stammen *Banu Hanifah* som hette Thumama bin Athal som togs som fånge. Följeslagarna band honom till en pelare i Profetens moské. Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, gick fram till honom och frågade: "Å Thumama, vad har du att säga till ditt försvar och vad tror du kommer att hända med dig? Han svarade, 'Jag har positiva förväntningar. Om du låter döda mig, kommer du att döda en mördare. Om du visar mig välvilja, kommer du att hjälpa en person som värderar vänlighet. Om du vill ha egendom så kan du få hur mycket som helst.' Hans folk skulle kunna ge ut egendom som ersättning för att få honom tillbaka. Nästa dag kom den Helige Profeten tillbaka och frågade Thumama vad han önskade? Han svarade att han redan föregående dag sagt att om han fick någon fördel så skulle den gå till en person som uppskattade vänlighet. Den Helige Profeten lämnade honom då. Tredje dagen återvände han igen och frågade Thumama: Å Thumama, vad har du för avsikter? Han svarade att han redan sagt allt som kunde sägas.

Den Helige Profeten beordrade då att Thumama skulle frigges. Thumama gick till den näraliggande dadelträdgården och tog ett bad. När han återvände till moskén reciterade han *Shaháda* (trosbekännelsen) och sade: Å, Muḥammad vid Gud så tyckte jag illa om ditt ansikte som det värsta i världen men nu är det så att jag älskar det mest av alla. Vid Gud, jag tyckte att din tro

var den värsta men nu är det så att min egen mest älskade tro är den som du har givit mig.

Vid Gud, jag tyckte förr att din stad var den värsta men nu är det den stad jag älskar mest. Dina ryttare stoppade mig när jag ville utföra *Umra* (den mindre formen av vallfärden). Vad säger du om det? Den Helige Profeten gav honom de glada nyheterna, gratulerade honom för att han hade accepterat islam och beordrade honom att utföra *Umra* genom att säga att Allah skulle acceptera det. När han nådde Mecka så frågade någon honom om han hade blivit *Sábi*. Han svarade: Nej, jag tror på Muḥammad Guds Profet och vid Gud nu ska inte ens ett vetekorn komma till er från Jamáma såvida Profeten inte befäller mig om det.¹⁴

I en annan berättelse framgår det att han besökte Mecka efter att acceptera islam, då blev han antigen slagen av meckaborna eller de åtminstone försökt att göra så. Därför sade han att inget sädeskorn skulle skickas till dem och att detta inte skulle kunna hända förrän den Helige Profeten hade givit sitt tillstånd. Som ett resultat av detta återvände han till sitt folk och exporten av säd stoppades. Situationen blev mycket svår. Slutligen bad Abu Safjan den Helige Profeten att han skulle ha medlidande med hans folk som svalt. Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, sade aldrig att ni bara skulle få säd om ni accepterade islam. Istället skickade han genast ett budskap till Thumama att sluta med embargot eftersom det var grymt. De unga, de äldre och de sjuka behövde mat och det borde finnas

14) *Sahih Bukhari, Kitabul maghazi, babu wafd-i-bani Hanifah wa hadithu Thumama bin Athal*

tillgängligt för dem.¹⁵

Vi ser här att det inte sades till fången Thumama att du måste acceptera islam för vi har dig under vår kontroll. Det var snarare så att han behandlades väl i tre dagar och sedan började de högre kraven på omhändertagande gälla och då släpptes han fri.

Thumama hade ett djup sinne. Så fort han släpptes fri, kunde han lätt förstå att hans världsliga och andliga välfärd fanns i att underkasta sig den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom.

På samma sätt tvingade inte den Helige Profeten en judisk slav att göra precis som han själv ville bara för denne var under hans jurisdiktion. Mannen blev väldigt sjuk och när Profeten såg att hans liv var i fara så blev han angelägen om att det skulle sluta bra. Han var angelägen om att han inte skulle lämna denna värld utan att ha accepterat den slutliga Guds *Sharia* så han kunde bli förlåten av Gud. Han gick för att besöka honom vid hans säng och bad honom engagerat att acceptera islam.

Hadrat Anas, måtte Allah överösa honom med Sin barmhärtighet, berättar att:

Den Helige Profeten hade en judisk slav som blev sjuk. Profeten besökte honom och bad honom att acceptera islam. En annan berättelse berättar att han (juden) tittade på sina församlings äldste; Antingen han fick tillstånd eller att han gjorde det självmant, så accepterade han islam.¹⁶

15) *As Siratun Nabawiyyah Iibn-i-Hishsham, 'asru Thumama bin Athalul Hanafi wassalama khurujuhu 'ila Mackata wa qissatuhu ma'a Quraish*

16) *Sahih Bukhari, Kitabul-Jana'iz, babo 'idha aslamas-Sabiyyu...hadith Nr 1356*

Denna omvändelse berodde säkert på den kärleksfulla och tillgivna behandlingen som gavs till denna unga man när han var slav. Han måste ha insett att islam verkligen var en sann religion och att det var som en frälsning att ta till sig den. Han skulle aldrig ha kunnat tänka sig att den Helige Profeten, förkroppsligandet av tillgivenhet och kärlek, någonsin skulle kunna hitta på något som var dåligt för honom. Det var säkert så att den Helige Profeten höll sig till sanningen och alltid bad andra göra det som var bäst för dem och alltid gav råd som han fann var de bästa. Sådan var den frihet han hade grundlagt och det kan inte finnas några liknande andra exempel i hela världen.

Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, tyckte illa om slaveri och föredrog samvetsfrihet, religionsfrihet och frihet till liv till och med innan han hävdade att han var profet. När han hade gift sig överlät Hadrat Khadidja, måtte Allah vara nöjd med henne, all sin egendom och sina slavar till honom. Han sade då att om hon gav allt till honom så skulle han ha rätt att göra vad han ville med dem. Hon svarade att det var därför hon hade givit allt till honom. Han sade då att han skulle frige slavarne. Hon svarade att han kunde göra som han ville eftersom om hon en gång hade givit allt till honom så hade hon inget inflytande över det och att det nu var hans egendom. Den Helige Profeten ropade omedelbart på alla hennes slavar och berättade för dem att de var fria från den dagen. Han fördelade också en stor andel av egendomarna till de fattiga och behövande.

Bland de slavar som han frigav fanns en som hette Zaid. Det verkade som om han var mer begåvad än de andra slavarne och att han var intelligent. Han insåg att trots att han hade

blivit frigiven och stigmatiseringen som slav hade avlägsnats var hans välbehag ändå ständigt beroende av den Helige Profeten. Därför sade han:

”Ja nu har du befriat mig men jag kommer inte att ge mig iväg. Jag ska stanna hos dig som din slav.” Han stannade hos den Helige Profeten och deras ömsesidiga kärlek och tillgivenhet blev allt starkare. Zaid som ursprungligen kom från en välstående familj, hade kidnappats som barn och sedan sålts av några banditer. Han såldes ett stort antal gånger och hade till slut hamnat här. Hans föräldrar och andra släktingar hade alltid letat efter honom och hörde nu att han var i Mecka. När de kom till Mecka och förstod sonens situation gick de till den Helige Profeten. De erbjöd honom all den rikedom han skulle kunna önska sig för att sonen skulle frigges för att hans mor var ytterst plågad. Den Helige Profeten berättade för dem att han redan hade befriat Zaid så denne fick gå fritt och att han inte ville ha några pengar. Zaid bad honom komma men sonen svarade ’Jag har nu träffat er och det är tillräckligt för mig. Om det kommer ett lämpligt tillfälle, ska jag besöka min mor också men jag kan inte följa med er nu. Jag är Profetens tjänare och det är omöjligt att skiljas från honom nu. Jag älskar Profeten mer än man kan älska sin mor och far.’ Zaid bad honom enträget att komma men han vägrade. När den Helige Profeten förstod Zaid’s kärlek sade han ’Zaid redan var fri men från denna dag så är han min son’. Zaid’s far och farbröder reste hem igen medan Zaid stannade kvar permanent.¹⁷

Efter profetskapet värderade den Helige Profeten frihet mest. Utöver hans medfödda goda karaktär så hade han uppenbarelsen

17) *Introduction to the study of the Holy Qur'an by Hadrat Mirza Bashir ud Din Mahmud Ahmad Khalifatul Masih II, p. 112*

av *shari'a* till vägledning. Där fick slavar sina rättigheter och kunde man inte infria dem så måste slavar återges friheten.

En berättelse handlar om att en följeslagare misshandlade sin slav vilket den Helige Profeten råkade bevittna.

Profeten uppvisade en stark vrede. På grund av detta frigav följeslagaren sin slav. Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, anmärkte att om denne inte hade frigivit slaven så hade han blivit straffad av Gud.¹⁸

Så detta är verklig frihet! Ett exempel på yttrandefrihet för människor med andra religioner finns under den tiden Profeten upprättade sin regering i Medina.

I en berättelse säger Hadrat Abu Hureira att två män grälade. En var muslim och den andra var jude. Muslimen sade 'Jag svär vid den Varelse som valde Muhammad bland alla i världen och gjorde honom till den yppersta av alla.' Juden replikerade 'Jag svär vid den Varelse som gjorde Moses till den yppersta i världen och valde honom.'

Då slog muslimen till juden. Juden beklagade sig hos den Helige Profeten, som frågade muslimen om vad som hade skett och sade sedan: لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى

*Sätt mig inte före Moses.*¹⁹

Sådan var hans standard när det gällde frihet, religionsfrihet och samvetsfrihet under hans regeringstid. Efter emigrationen till Medina ingick den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, en pakt med judarna och andra stammar för att behålla freden. Eftersom muslimerna var i majoritet, antingen själva eller inklusive

18) *Sahih Muslim, Kitabul- Iman, babu Suhbatil mamalik, hadith Nr. 4308*

19) *Sahih Bukhari, Kitabul khuṣumat babo ma'a yudhkaru fil-ashkhas wal khasumat-i-bain al-muslimi wal yahudi*

dem som utan att vara muslimer förenat sig med dem, så styrde den Helige Profeten regeringen. Men detta medförde inte att andras känslor inte tillvaratogs. Trots Qur'anens vittnesmål om att han överglänste alla andra profeter så tillät han inte att profeterna ställdes mot varandra vilket skulle ha förgiftat den allmänna stämningen. Efter att ha hört vad juden sagt så tillrättavisade han bara muslimen och bad honom att inte blanda in profeter i deras gräl. Hans inställning var att det var gott nog att muslimen ansåg att Profeten var den yppersta av profeterna och att Gud också intygade detta. Ändå fick en person i muslimernas regering inte såras av något som sagts om dennes profet. Det tillät Profeten inte. Han sade att om någon vördade honom så måste man vörda andra profeter också. Detta var Profetens standard för rättvisa och yttrandefrihet som han hade fastställt för att ta vara på sina egna och andras känslor. Ibland gav han företräde för andras uppfattning.

FÖRTRÄFFLIGA EXEMPEL PÅ DEN HELIGE PROFETENS UPPTRÄDANDE NÄR DET GÄLLER ATT FASTSTÄLLA MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER OCH RELIGIÖS TOLERANS

Det finns ett annat exempel på hur han skapade regler för mänskliga rättigheter och rättvisa.

Abdur Rahman bin Abi Laila berättar att Sahl bin Hanif och Qais bin Sa'd satt på en plats som kallades *Qádsia* när en

begravningsprocession gick förbi. Bägge ställde sig upp. När de fick besked om att begravningen gällde en som inte var muslim så svarade de:

”En gång passerade en begravningsprocession den Helige Profeten. Profeten ställde sig upp som ett tecken på respekt. Han underrättades då om att det var en judisk begravning. Då svarade den Helige Profeten *أَلَيْسَتْ نَفْسًا* *var han inte en människa?*”²⁰

Så borde respekten för andras religion vara liksom för medmänsklighet. Sådana uttryck och sådana modeller skapar en stämning av religiös tolerans. Det skapas en stämning som förmedlar vänliga känslor till andra och det är sådana känslor som skapar en stämning av kärlek och fred. Till skillnad från dagens sekulära människors handlingar som inte är något annat än att skapa en stämning av hat.

En annan berättelse återger att några muslimer vid segern vid Khaibar tog hand om några kopior av Torah. Judarna gick då till den Helige Profeten och begärde att deras heliga bok skulle återlämnas till dem. Den Helige Profeten befälde då följeslagarna att lämna tillbaka judarnas religiösa böcker.²¹

Trots att judarna i Medina hade ett felaktigt beteende och brutit avtalet, som de också straffats för, så tolererade inte den Helige Profeten att man behandlade fienden på ett sätt som skulle ha sårat deras religiösa känslor.

20) *Sahih Bukhari, Kitabul jana'iz babo man qarna li-janazat-e-yahudi*

21) *As-Siratul-Halabiyyah, babo dhikri mughaziya,... ghazwah Khaibar*; vol. 3 sid. 49

FREDSFÖRDRAGET MELLAN DEN HELIGE PROFETEN OCH JUDARNA I MEDINA

Det här är några enstaka händelser som jag har berättat om. Jag nämnde också att ett fördrag skapades i Medina. Nu vill jag gå igenom de klausuler som finns i detta fördrag och som vi kunnat se i traditionerna och därigenom visa hur Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, ansträngde sig för att skapa en stämning med tolerans mot grannarna och hur han strävade efter att få fred i samhället. På det sättet skapades fred och mänsklig värdighet i staden.

Några villkor i fördraget, som han och judarna kom överens om, när han kom till Medina var att:

- * Muslimer och judar skulle visa varandra ömsesidig sympati och uppriktighet. De skulle avstå från att förtrycka varandra. (Trots att judarna ständigt bröt mot den klausulen så fortsatte den Helige Profeten att behandla dem med vänlighet fram till den tidpunkt när det blev så extremt att han tvingades företa kraftiga åtgärder mot judarna).
- * Det andra villkoret var att varje grupp skulle ha frihet till religion. (Trots att muslimerna var i majoritet så var de andra fria att praktisera sin religion).
- * Det tredje villkoret var att alla innevånares liv och egendom skulle säkras och respekteras bara någon inte gjorde något brott eller någon överträdelse. (Här framgick också att det inte skulle vara någon skillnad om brottslingen var muslim eller

inte. De skulle straffas ändå. Beskyddet skulle vara ömsesidigt. Det skulle vara regeringens uppgift).

Alla slags meningsskiljaktigheter skulle föras fram till den Helige Profeten för avgörande och varje beslut skulle fattas i enlighet med det folkets egna religiösa lagar. Eftersom den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, var överbefälhavare vid den tiden så fördes alla fall fram till honom ändå. Kristna och andra kritiker invänder nu att beslut som fattats för några judar i enlighet med deras egen *Shari'a* vore alltför stränga. De utfördes i alla fall i enlighet med de fastställda villkoren.

* Ett annat villkor var att ingen skulle påbörja krig utan tillstånd från den Helige Profeten. Det var därför viktigt att underkasta sig detta villkor medan man bodde inom regeringens område. Dagens *djihad*organisationer skulle kunna lära sig av denna paragraf. Ingen slags *djihad* var tillåten utan tillstånd från landets regering utom i den situationen att man har gått ihop med regeringens väpnade styrkor och om landet då går i krig så måste man deltaga i det.

* Ett annat villkor var att om något annat land slogs mot judar eller muslimer så skulle de hjälpa varandra och skulle det vara en vapenvila med fienden och muslimerna eller icke-muslimerna hade tagit ett krigsbyte eller någon annan fördel av vapenvilan så skulle det fördelas proportionellt mellan alla. På samma sätt om staden Medina blev anfallen så slås styrkorna samman och man strider tillsammans.

* Ett annat villkor var att judarna inte skulle ge någon hjälp eller skydd till stammen Quraish i Mecka eller deras medhjälpare eftersom det var Meckaborna som hade tvingat bort muslimerna därifrån. Muslimerna hade funnit skydd i Medina och därför skulle inte de som lydde under den regeringen ingå någon överenskommelse med fiendelandet eller ta emot någon hjälp från dem.

Det var överenskommet att varje grupp skulle stå för sina egna kostnader. I enlighet med denna pakt skulle ingen förtryckare, brottsling eller upprorsman vara skyddad mot straff eller vedergällning. Som tidigare nämnts så skulle var och en som begick brott som förtryck, ogärningar eller andra förseelser tas om hand och straffas utan att göra skillnad på tillhörighet - muslimer, judar eller andra.²²

RELIGIONSFRIHET OCH AMNESTI FÖR NADJRANBEFOLKNINGEN

Det var för att främja denna religionsfrihet och tolerans som den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, tillät de besökande kristna från Nadjran att ha gudstjänst inne i Profetens moské. De dyrkade genom att vända sig österut. Följeslagarna hade åsikten att detta inte borde ha tillåtits men den Helige Profeten sade: ”Det spelar ingen roll”.

22) *Sirat Khatamun-Nabiyyin* av Hadrat Mirza Bashir Ahmad sid 279

Det bevis om beskydd som den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, gav till Nadjranbefolkningen finns också beskriven. Där framgår det att han hade tagit på sig ansvaret att beskydda de kristnas gränslinjer (de som hade kommit från Nadjran) med hjälp av den muslimska hären. Dessutom blev det ett ansvar för muslimerna att beskydda deras kyrkor, böneplatser och värdshus oberoende av hur långt bort de låg och oberoende om de låg i städer, bergstrakter eller skogar. De kunde fritt ägna sig åt att utöva sin tro i enlighet med sin religion och att beskydda deras trosutövning var också muslimernas ansvar. Den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, sade:

”Eftersom de nu är undersåtar med en muslimsk regering och därför är de mina undersåtar, därför är deras beskydd min skyldighet.”

Fördraget fortsätter med att slå fast att muslimerna inte skulle ta med dem (de kristna) på sina krigsexpeditioner utan att de ville det. Deras präster och religiösa ledare skulle få ha kvar sina ställningar och fortsätta med sitt arbete. De skulle kunna vara ostörda på platser där trosutövningen sker. Dessa platser skulle inte kunna användas till något annat och inte göras om till värdshus. De skulle inte användas som bostad åt någon och kunde inte användas till något annat ändamål utan tillstånd. Religiöst lärde och präster skulle inte behöva betala *djizja* (skatten som åligger icke-muslimska personer i områden kontrollerade av muslimer. Skatten som muslimer betalar kallas *Zakát*) var de än befann sig. Om en muslim hade en kristen hustru så skulle hon ha total frihet att utöva sin tro på sitt eget sätt. Om någon skulle vilja gå till sina egna religiöst lärde för att få råd så skulle det också gå bra. Reparationer av

kyrkor m.m. framgick av fördraget genom att de kristna skulle få finansiellt och moraliskt stöd om de så önskade. Det skulle varken bedömas som en skuld eller en fördel utan vara en metod att stärka fördraget genom att förbättra sociala kontakter och viljan till ömsesidigt stöd.²³

Så, detta är den standard som man finner i den Helige Profetens modell för religionsfrihet och tolerans. Det är extremt grymt att påstå att han har spridit islam med tvång och förtryck.

Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, förklarar:

”Vid den tidpunkt då Bokens Folk och avgudadyrkarna i Mecka var ytterligt moraliskt fördärvade och om de gjorde en ond handling så ansåg de att de hade gjort en berömvärd handling. De avstod inte från brottslighet och de störde den allmänna ordningen. Allah den Upphöjde ville rädda de hjälplösa från deras klor genom att ge regeringsmakten till den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Eftersom den arabiska halvön saknade styresmakt och folket inte hade någon kung så levde naturligtvis varje stam ett helt fritt och ohämmat eget liv. Kriminaliteten ökade för varje dag eftersom det inte fanns någon strafflag att tillämpa. Därför visade Gud barmhärtighet mot detta land och skickade den Helige Profeten inte bara som profet utan gjorde honom också till kung över landet, och fullbordade den Heliga Qur’anen som en sådan lag som innehöll alla nödvändiga direktiv om juridiska, kriminologiska och finansiella frågor. Därför var den Helige Profeten härskare över alla stammar eftersom han var kung och människor från alla religiösa grupper kom till honom

23) *Zadul-Ma’ad fi hadye khairil-’ibad, fasl fi qudum wafd-i-Najran...*

med saker för att han skulle avgöra dem.

Det framgår i den Heliga Qur'anen att en gång togs en muslim och en jude till Profetens hus för avgörande i en meningsskiljaktighet. Efter utredning så avgjorde den Helige Profeten att juden hade rätt och uttalade sig emot det anspråk som muslimen hade lagt fram.

Några obildade oppositionella som inte läst den Heliga Qur'anen uppmärksam, lägger varje regel och aspekt under den Helige Profetens profetskap och förstår inte att sådana avgöranden och straffen varit under kalifatets domän. Alltså det var regerings skyldighet.

Han fortsätter att förklara:

Efter profeten Moses så har Israeliterna skiljt på profeter och kungar. Kungarna såg till att det var fred och ordning genom den politiska processen. Men på den Helige Profetens tid så såg Gud till så att Profeten hade båda uppgifterna. Om man bortser från de kriminella så ser man i följande vers hur de övriga blev behandlade.

وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
 ءَاسْلَمْتُمْ^ط فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدْ اهْتَدَوْا^ج
 وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ^ط

24

Och säg till dem som har givits boken och till de okunniga: 'Har ni också underkastat er?' Om de underkastar sig, då kommer de sannerligen att bli

vägledda. Men om de vänder tillbaka, är din plikt bara att överbringa budskapet.

Denna vers påstår inte att det också skulle vara er plikt att strida mot dem. Av detta är det tydligt att krig bara var avsett för kriminella människor som dödade muslimer, skapade oordning i samhället och höll på med stöld och rån. Dessa strider utkämpades som kung och inte som profet. Allah den upphöjde säger:

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝٢٥

Och strid på Allahs väg emot dem som strider emot er, men överträd icke.

Allah älskar sannerligen icke överträdarna.”

Hur skulle det kunna ske att en profet så helig som han och som fått *Shari'a* uppenbarad för sig, skulle kunna gå emot de direktiv som han fått genom gudomlig uppenbarelse? Han hade ju förklarat allmän amnesti vid segern i Mecka utan någon klausul att skydd bara skulle ges om man accepterade islam. Amnesti utfärdades för dem som skulle till olika platser och ville gå under speciella fanor, att gå in i Ka'bah och att gå till speciella hus. Detta var ett strålande exempel som inte kan uppvisas någon annan stans. Man gjorde en enkel proklamation: *قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ ۚ* *Inget klander skall vila över er denna dag.*²⁶

25) Sura *al-Baqara*, 2:191

26) Sura *Yusuf*, 12:93

Tusen tack och välsignelser till honom som skapade dessa utmärkta exempel och gav oss dessa lärdomar. Må Allah den Upphöjde ge oss kraft att handla efter dem.

ETT FÖRSLAG FÖR ATT UNDANRÖJA MISSUPPFATTNINGAR

För att ta bort de missuppfattningar som finns mellan olika religioner och individer och för att sträva efter fredlig samvaro så har grundaren av den ahmadiyahmuslimska församlingen Hadrat Mirza Ghulam Ahmed från Qadian föreslagit att man börjar med interreligiösa konferenser. Därför skrev han vid den engelska drottningen Victorias diamantjubileum:

”Det är nödvändigt att alla deltagare presenterar sin tros starka sidor och inte slår ned på andras.”²⁷

Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, sade att folk leddes ofta fel av religiösa ledare och kristna präster. Han skrev också:

”Om de hade goda avsikter så skulle de inte ha kommit med sådana invändningar mot Qur’anen som också kan framläggas mot Moses Torah. Om de hade fruktat Gud så skulle de inte ha litat på sådana böcker som enligt muslimernas åsikt inte är autentiska och som saknar definitiva sanningar. Därför kräver rättvisan att även om hela Europa ansågs vara änglalikt snälla så skulle prästerna vara ett undantag. Anledningen till att Europas kristna ser på islam med hat och ovilja är att samma

27) *Tahfa-i-Qaisariyya, Ruhani Khaza'in*, vol. 12, sid. 279

präster har predikat hat genom att ta fram oriktiga händelser. Jag medger att några obildade muslimer betar sig ovärdigt och de har vanor som bygger på okunnighet och att några grymma muslimer använder begreppet *djihad* för att framkalla hänsynslös blodsutjutelse och de vet inte att uppror mot en rättvis regerings ledare är myteri och inte *djihad*. Att bryta mot fördrag och att göra onda saker istället för goda och mörda oskyldiga är handlingar där utövaren borde kallas brottsling och inte hjälte.

Dessa tankar har skapats genom prästernas förvrängda översättningar. Det finns inga spår av dem i Guds bok. Guds ord tillkännager att straff med svärd är för dem som höjer svärd och Guds ord förespråkar inte myteri mot de som har skapat fred, gynnar allmänheten och ger alla deras rättigheter och frihet. Det är oärligt att förvanska Guds ord. Det är därför högst önskvärt att Indiens kejsarinna håller en konferens för religioner för att förmedla de verkliga förhållandena.”²⁸

ATT KUNNA VISA MEDKÄNSLA ÄR ATT VARA MÄNSKLIG

Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, skriver:

”En religion som inte inpräntar globalt medkänsla är ingen religion. På samma sätt är en människa utan förmåga till medkänsla ingen riktig människa. Vår Gud har inte gjort

28) *Tahfa-e-Qaisaeiyya, Ruhani Khaza'in*, vol. 12, sid. 280-281

skillnad på olika folk. Detta belyses av det faktum att alla de möjligheter och förmågor som har tillförsäkrats de gamla nordindiska folken (arjavarta) också har tillförsäkrats de som bor i Arabien, Persien, Syrien, Kina, Japan, Europa och Amerika. Den av Gud skapade Jorden utgör en gemensam bas för alla folk och Hans sol och måne och alla stjärnor är en strålkälla som också tillhandahåller många andra bidrag lika för alla. På samma sätt har alla folk fördelar av Hans skapade element som luften, vattnet, elden och jorden och likaså från andra av Gud skapade produkter som säd, frukt och läkande ämnen etc. Dessa Guds kännetecken ger oss lärdomar att vi också borde bete oss storsint och vänligt mot våra medmänniskor och inte vara småsinta och inskränkta.

Mina vänner! Ta det för självklart att om någon av våra två folkgrupper inte skulle respektera Guds egenskaper och inte ville uppträda i enlighet med Guds krav så skulle den folkgruppen snart vara försvunnen från jordens yta. Den kommer inte bara att ha förstört sig själv utan den kommer att riskera sin befolknings framtida generationer. Rättfärdiga människor från alla tider intygat att det blir som ett livselexir för en befolkning om man går Guds vägar. Dessutom beror människornas överlevnad, både den fysiska och den andliga, på samma eviga sanning att människan borde försöka efterlikna Guds goda egenskaper. Han som är källan för allt som är väsentligt för att överleva.”²⁹

29) *Paigham-e-sulh, Ruhani Khaza'in*, vol. 23, sid. 439-440

HÄDA INTE HELIGA PERSONER OCH BÖCKER

I sin bok *Paigham-e-Sulh* så skriver den Utlovade Messias:

”I en så prekär tid som denna inbjuder jag er till en försoning, eftersom försoning mellan de två folkgrupperna (de två stora religionerna i subkontinenten Indien - hinduer och muslimer) är nödvändigt utan något dröjsmål. Många katastrofer inträffar i världen; det kan vara jordbävningar och det kan vara hungersnöd. Förutom jordbävningar och hungersnöd fortsätter vi att plågas av böldpesten. Dessutom bekräftar gudomliga uppenbarelser som Gud har förmedlat till mig att om inte folk ändrar sitt ondskefulla beteende och inte ångrar sina synder så kommer världen att drabbas av andra allvarliga katastrofer. En olycka kommer inte att avslutas innan nästa kommer. Så småningom kommer inte folken att orka längre och undra vad det är som sker och vad som står på tur. De kommer att pressas till gränsen av sitt förstånd genom katastrof efter katastrof. Så akta er mina landsmän innan sådana hemska tider kommer. Det är mycket viktigt att hinduer och muslimer kommer på talefot med varandra och om någon av de två parterna gör sig skyldig till sådana överdrifter som blockerar vägen mot fred, så borde de avrådas från att fortsätta den vägen. Annars kommer hela skulden av den ömsesidiga fiendskapen att bäras av den felande parten.

Om någon ifrågasätter möjligheten av samförstånd, eftersom de religiösa olikheterna är så betydande, kommer det bara att öka det känslomässiga avståndet mellan människornas hjärtan.

Mitt svar blir då att religiösa olikheter är bara negativt om de inte tar hänsyn till rättvisa, vishet och välbeprövade mänskliga värderingar. För att undvika denna fara har människan styrkts med kristallklar omdömesförmåga och sunt förnuft. Hon borde därför märka ut en stig åt sig själv som aldrig avviker från den stig som präglas av rättvisa och gott omdöme. Återigen så borde den aldrig kränka allmänt förekommande mänskliga känslor. Vi måste också komma ihåg att alldagliga obetydliga olikheter inte får hindra samförståndet. Bara de olikheter som resulterar i förolämpningar och hädiska attityder från några mot andras vördade Sändebud och uppenbarade heliga böcker kan förstöra samförståndsprocessen.”³⁰

”O kära vänner! Långvariga erfarenheter och upprepande prover har tveklöst fastlagt att förolämpningar och smädelser av Profeter och Sändebud från olika folk och länder är ett sådant dödligt gift som inte bara förstör kroppen utan också dödar själen och därigenom river sönder inte bara världsliga utan också andliga förväntningar. Ett land vars innevånare alltid letar efter fel hos andras företrädare och ständigt kritiserar deras personligheter, de kan aldrig få fred med sig själva. Sådana folk kan aldrig uppnå ett sant inbördes samförstånd som tillsammans eller var och en för sig beskriver varandras profeter och helgon med skadeglädje och gement språk. Vem skulle inte bli utom sig när förolämpningar slungas mot ens profet eller annan företrädare. Särskilt muslimer är sådana att trots att de inte tror att deras profet är Gud eller Guds son, de anser sin profet vara den högst vördade av alla heliga människor. Det är inte möjligt att umgås fredligt med muslimer om inte deras Helige Profet omtalas med respekt och ett elegant språk.

Ser man till oss, använder vi aldrig ett olämpligt språk när
30) *Paigham-e-Sulh, Ruhani Khaza'in*, vol. 23, sid. 444

vi talar om andra människors profeter. Vi tror faktiskt att de profeter, som har kommit till olika länder i världen och som har accepterats av miljoner människor överallt bevisligen är sanna. Deras stora betydelse och människornas kärlek till dem har fått ett starkt fäste på olika platser och då denna tillgivenhet och kärlek har varat en längre tid är detta bevis nog för deras sanningsenlighet.

Om de inte hade sänts från Gud, kunde de inte ha accepterats på detta fullständiga sätt av miljoner och miljoner hjärtan. Gud skänker inte en sådan ära till någon som Han inte stöder. Om en bedragare gör anspråk på att ha en sådan ställning kommer han snart att störtas i fördärvet.”³¹

FÖRSONING ÄR DEN BÄSTA VÄGEN

Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, skriver också:

”Mina kära vänner. Det finns inget som kan jämföras med fred och kompromisser. Låt oss förenas i detta fördrags välsignelser och vara förenade. Ni vet mycket väl att båda sidors förnekande har slitit oss isär och vårt land plågas mycket av detta. Se framför er hur välsignat det vore om vi kunde bekräfta varandras sanningar. Kom och ge det en chans. Detta är den bästa vägen för att uppnå fred. Om vi följer någon annan väg skulle det vara som att bortse från faran med en böld bara för att den syns ren och glänsande. Men i verkligheten innehåller den ruttna och illaluktande ämnen.”³²

31) *Paigham-e-Sulh, Ruhani Khaza'in*, vol. 23 sid. 452-453

32) *Paigham-e-Sulh, Ruhani Khaza'in*, vol. 23, sid. 456

RELIGIONENS SANNA SYFTE

Den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, skriver vidare:

”Fromhetens idé innebär att ni avstår från allt som Gud har förbjudit. Man ska följa den rätta vägen för att erhålla Guds stöd och ha Hans skapelses välgång för ögonen och behandla andra med välvilja och sympati och respektera alla heliga profeter och sändebud från Gud och acceptera dem som reformatorer och inte skilja ut några av dem och tjäna mänskligheten oberoende av religiös tillhörighet. Detta är de väsentliga kraven i vår tro. Hur skulle vi någonsin kunna befinna oss i fred med sådana personer som utan berättigande och utan hänsyn till gudsfruktan talar om vår Heliga Profet Muhammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, respektlöst och förolämpar honom och inte avstår från ett gement språk. Jag säger er att det är möjligt för oss att leva i fred med ormar uppfödda i saltöknen och vargar från vildmarken men inte med de som gör lättsinniga attacker på vår Heliga Profet, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Han som är dyrbarare för oss än våra liv, våra mödrar och våra fäder. Må Allah låta oss dö som muslimer. Vi är inte villiga att göra någonting på bekostnad av vår tro....

Islam är en fredens religion som aldrig attackerar andra religioners grundare. Qur’anen är den vördade bok som lade grunden till fred mellan länder och som tillkännagav alla

profeters budskap från alla olika folkgrupper. Det är den Heliga Qur'anen som åtnjuter den unika egenskapen att undervisa oss med hänsyn till alla världens profeter att:

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

”Vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem, och vi underkastar oss Honom.”

Därför ni, å, muslimer, borde utropa: Vi tror på alla Guds profeter i denna världen och vi gör ingen åtskillnad på dem genom att avvisa någon och acceptera de övriga.

Finns det någon bok som den Heliga Qur'anen som är så hängiven för fredens sak. Guds välgörande inverkan genom Qur'anen har inte tillagts någon speciell religion. Den erkänner alla mosaiska profeter, bland annat Jakob, Isak, Moses, David och Jesus. Den erkänner även profeterna i andra religioner oberoende av om de finns i Indien eller Iran. Ingen av dem har betecknats som svekful eller som bedragare. Istället så framhåller den att profeter har uppstått i varje folk och varje land och lagt grunden till fred mellan alla människor. Men denna fredens budbärare blir tyvärr ändå skymfad och bemöts med förakt av folken.

Mina kära landsmän! Jag har inte uttryckt dessa synpunkter för att förolämpa er eller för att sära era känslor på något sätt. Men jag önskar framhålla, helt uppriktigt, att de som har gjort det till sin andra natur att svartmåla andra trosriktningars profeter och anser att detta oberättigade beteende är en del av deras tro, de utför ett obehörigt angrepp och lägger sig i andras angelägenheter. De syndar inte bara mot Gud utan de blir också skyldiga till att så frön av osämja och fiendskap

i människosläktet. Svara mig med handen på hjärtat. Om någon skymfar en annans far eller anklagar någons mor för okyskt uppträdande, kommer inte det att vara likvärdigt med att angripa sin egen faders heder? Om någon hämnas med liknande skymfer, kommer det inte att vara riktigt att säga att skulden egentligen ligger på den person som började? I så fall blir han ju den som själv attackerar sina egna föräldrars heder.”

34

ENDAST ÅNGER MEDFÖR RÄDDNING

Grundaren av ahmadiyamuslimska församlingen Hadrat Mirza Ghulam Ahmad från Qadian skriver:

”Kom ihåg att Gud har uppenbarat för mig om många jordbävningar. Ni kan vara förvissade om att jordbävningarna som i enlighet med profetiorna har kommit i Amerika och Europa, ska komma även i olika dalar av Asien.

Några av dem kommer att likna domedagen. Många människor kommer att dö, och floder av blod skall flyta. Inte heller fåglarna och djuren kommer att vara immuna mot denna död. En ödeläggelse skall svepa över jordens yta; en ödeläggelse som skall bli den största sedan människans skapelse. Boningar skall rasera som om ingen någonsin bott i dem. Detta kommer att åtföljas av många andra hemska hemsökelse, utsända från jorden och himlarna, tills deras sällsamma natur blir tydlig för alla förnuftigt tänkande människor.

Man kommer inte att kunna finna några förutsägelser i naturvetenskaplig och filosofisk litteratur. Mänskligheten skall bli svårt betryckt och kommer att undra vad som närmast skall hända. Många skall räddas men många ska gå under. Tiden är nära. Jag kan se framför mig att världen snart skall uppleva en förfärande förödelse. Inte bara jordbävningar utan också andra fasansfulla katastrofer skall drabba människorna, några från himlarna och några från jorden. Detta kommer att hända därför att människor har slutat att prisa den sanne Guden och blivit vilsekomna i världsliga angelägenheter med sina hjärtan, avsikter och ansträngningar.

Om inte jag hade kommit så skulle dessa katastrofer kanske ha fördröjts ett tag. Men i och med min ankomst blev den gudomliga vreden som varit undängömd på länge, påtaglig. Gud säger: وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝ Och *Vi straffar aldrig förrän Vi har sändt ett sändebud* ³⁵. De som ångrar sig skall finna säkerhet och de som fruktar inför att en katastrof skall drabba dem skall visas barmhärtighet.

Tror ni att ni kan komma undan dessa jordbävningar eller att era planer kommer att rädas? Inte på några villkor! Den dagen skall alla mänskliga planläggningar och världsordningar misslyckas. Tro inte att jordbävningarna endast hemsöker Amerika och andra kontinenter men att ert eget land skall förbli säkert. Ni kan verkligen komma att få uppleva större vedermödor. Å, Europa! du är inte i säkerhet, Och inte heller du å, Asien, skall skonas. Å, ni som bor på öarna, ingen konstgjord gud skall komma till er undsättning. Jag ser städer falla och bosättningar ödeläggas.

Den ende sanne Guden har varit tyst länge. Fruktaansvärda handlingar gjordes framför Hans ögon och Han sade ingenting.

35) Sura *Banī Isrā'il* 17:16

Men nu skall Han avslöja sitt ansikte majestätiskt och vördnadsbjudande. Låt den som har öron höra att tidpunkten inte är avlägsen. Jag har gjort mitt bästa för att föra in alla under Guds beskydd, men det var förutbestämt att det som skrivits skulle ske. I sanning säger jag att detta lands vändpunkt närmar sig snabbt. Noaks tid skall åter framträda framför era ögon, och era egna ögon skall bevittna den katastrof som drabbat Lots städer. Men Gud är saktmodig i sin vrede. Ångra er, så att ni må visas barmhärtighet. Den som överger Gud är en mask, inte en människa och hans om inte fruktar Honom är död, inte levande.”³⁶

DET ENDA SÄTTET ATT ÅTERSTÄLLA ISLAMS FÖRLORADE GLANS ÄR ATT AGERA, EFTER ATT HA ANSLUTIT SIG TILL DEN UTLOVADE MESSIAS FÖRBUND

För att idag återuppliva tron och återställa islams förlorade glans ska vi följa Allahs riddare som Allah har upprättat för att försvara den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Det är genom att ta till sig hans skäl och argument, så som Gud den Upphöjde har uppenbarat för honom, och genom att helt tillämpa hans undervisning kan islams och den Helige Profetens fana upphöjas i världen med all glans och värdighet.

Sammanfattningsvis säger den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, om denna tidsålders betydelse och hur man ska uppmärksamma folk på den, att

36) *Haqiqatul-Wahi, Ruhani Khaza'in*, vol. 23, sid. 268-269)

islam genomgår svåra tider och därför har Allah den Upphöjde fastställt ett uppdrag som skulle kunna återställa dess förlorade storhet. Därför har den Utlovade Messias sagt till muslimerna att sluta med sin envishet och i stället tänka på om inte Allah den Upphöjde, även under dessa omständigheter, när den Helige Profeten attackeras från alla håll, skulle vilja slå vakt om respekten för honom? Samtidigt som Han hälsar och välsignar honom.

Hela utdraget är så här:

”Hur välsignad är inte denna tidsålder genom att Allah den Upphöjde bara med Sin nåd har kallat denna välsignade person som representerar den Helige Profeten och hans härlighet i dessa omvälvande dagar och förberett islams triumf genom att lägga grunden för en missionsverksamhet med gudomligt uppdrag.

Jag skulle vilja fråga dessa personer som känner för islam och som respekterar och tar hänsyn till islam i sina hjärtan om det någonsin har funnits en tid som är värre än vår med så mycket förolämpningar och respektlöshet mot den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, och med så mycket hädelse mot den Heliga Qur’anen? Jag är därför djupt bedrövad och olycklig över muslimernas situation och ibland blir jag orolig över det olyckliga att det inte verkar finnas ens tillräckligt med känslor i dem för att uppfatta denna vanära. Har Allah den Upphöjde inte någon ära för den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, att Han skulle ha upprättat ett Gudomligt förbund på grund av detta missbruk för att tysta islams motståndare och sprida hans storhet och renhet i världen. Om det nu är så att Allah den Upphöjde och Hans änglar frambringar välsignelser och

hälsningar för den Helige Profeten, hur viktigt är det inte då att manifesteras dessa hälsningar i denna tid av smädelser. Allah den Upphöjde har visat det i formen av denna mission.”³⁷

Uppmärksamma denna beskrivning som visar vilket stort ansvar det ligger på den *ahmadiyah* muslimska församlingen som själv anknyter sig till den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom.

Så, vid en tid då det pågår raseriutbrott mot den Helige Profeten så borde Allah den Upphöjde och Hans änglar sända välsignelser och hälsningar till den Helige Profeten och det gör de också. Det är också vår uppgift, vi som har anslutit oss till uppdraget och församlingen av sanna och nitiska anhängare av den Helige Profeten och tidens andlige ledare (den Utlovade Messias, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom) att nedkalla Guds välsignelse (*durud*) på den Helige Profeten i våra böner och, nedkalla välsignelser med hjärtat fullt ingjuta så mycket *durud* i omgivningen att alla luftens beståndsdelar parfymeras med den och att alla våra böner accepteras av Allah genom det förhållningssättet. Ett sådant förhållningssätt bör vi ha för att visa kärlek till den Helige Profeten och hans anhängare. Må Allah också ge visdom till den muslimska gemenskapen och ge den förmåga att känna igen detta Allahs sändebud och att ansluta sig till den Helige Profetens andliga son och hans församling. Församlingen som återigen upphöjer den Helige Profetens värdighet genom att skapa en anda av fred och kärlek i världen. Må Allah ge dessa människor förståndet att se att muslimerna dödar varandra nu återigen exakt i samma månad *Muharram* och exakt i samma land trots att det har gått 1400 år efter det att de anknöts till den Helige Profeten, måtte

37) *Malfuzat*, Vol. 3 sid 8-9, 2003 års upplaga

Allahs välsignelser och frid vara med honom. Men de har inte lärt sig läxan och fortsätter att utgjuta blod. Må Allah ge dem kunskap så att de kan avstå från dessa handlingar och istället inpränta gudsfruktan i sina hjärtan och må de följa islams sanna läror. Allt som de nu har hamnat i beror på att de inte har hörsammat kallelse från den Utlovade Messias, denna tidens andlige ledare och för att de inte lyder den Helige Profetens direktiv. Det är varje ahmadimuslims ansvar och det ansvaret är sannerligen stort för en som har accepterat denna tidens andlige ledare. Det är viktigt att ni ständigt nedkallar Allahs välsignelser av kärlek till Profeten, för er egen skull och för de andra muslimernas skull, så att Allah kanske räddar den muslimska gemenskapen från undergång.

Det tillhör kärleken för den Helige Profeten att vi generöst innefattar muslimer i våra böner. De andras (motståndarnas) avsikter är inte heller korrekta. Vem vet hur mycket besvär och oro dessa muslimer kommer att få gå igenom och vilka planer kommer att utsättas för dem från deras opponenter. Må Allah förbarma sig över dem.

Må Allah leda oss på den rätta vägen. Må vi vara Guds tacksamma tjänare, må vi vara tacksamma mot Honom för att Han har givit oss förmågan att acceptera denna tidens andlige ledare och må Han nu fortsätta att ge oss förmåga att ära denna acceptans och alltid hålla oss på den väg Han uppskattar.³⁸

38) Fredagspredikan, hållen den 24 februari 2006 i Baitul-Futuhmoskén, London, hämtat från *Uswa-e-Rasul aur Khakon ki Haqiqat*, sid. 62-65

INTERNATIONELLT PRESSBEVAKNING-
TIDNINGARSARTIKLAR
FRÅN VÄRLDEN OM HADRAT
MIRZA MASROOR AHMADS
FREDAGSPREDIKAN DEN 21
SEPTEMBER 2012

LONDON den 22 september 2012

PRESS RELEASE

**MUSLIMSK VÄRLDSLEDARE FÖRDÖMER ANTI-
ISLAMISK FILM**

**Överhuvudet i den ahmadiyahmuslimska församlingen
säger att muslimernas ilska är helt förståelig men
våldsamma reaktioner måste fördömas.**

**Hadrat Mirza Masroor Ahmad talar till den samlade
pressen om filmen**

Den ahmadiyahmuslimska församlingens överhuvud Hans Helighet Mirza Masroor Ahmed, den femte kalifen, har uppmanat muslimer i hela världen att förenas i en fredlig protest mot filmen "*The innocence of muslims*" som har rört upp stor motvilja och ilska bland muslimer i hela världen. Han

har också önskat begränsningar i yttrandefriheten så att alla människors religiösa känslor kan värnas.

Vid hans sedvanliga fredagspredikan från Baitul-Futuh moskén i sydvästra London den 21 september 2012, sade Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad att muslimerna överallt i hela världen hade plågats och sårats av den filmen och även av beslutet av den välkända franska tidskriften att ännu en gång trycka de avskyvärda karikatyerna som avbildade den Helige Profeten Muhammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom.

Mediaproducenter som BBC National News, BBC Newsnight, Sky News, Sky Arabic, Reuters, the Press Association och en del andra organisationer var där och mötte Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad med detsamma efter hans tal.

I sin predikan sade Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad att det var en inneboende rädsla för islam som var anledningen till den islamkritiska videon och även andra liknande attacker på denna religion. Han sade:

”Det är oförmågan att besegra islam som gör att motståndarna förfaller till dessa avskyvärda handlingar som de dessutom försöker rättfärdiga genom att hänvisa till yttrandefrihet och mänskliga rättigheter.”

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad var tydlig i att fördöma den våldsamma reaktion som extremistiska muslimer visade i ett antal länder. Han sade att det var helt mot islams läror att döda oskyldiga människor även ambassadörer och andra diplomater. Han sade att det var totalt fel att skada egendomar och bränna byggnader och det gynnade bara dem som ville

förtala islam.

Genom att peka på yttrandefriheten så sade Hans helighet Mirza Masroor Ahmad att folk inte skulle vara alltför säkra på att det inte kunde finnas fel i människoskapade lagar och förordningar. Det skulle vara fel att behandla yttrandefriheten så avgörande på bekostnad av världsfred och harmoni.

När det blir nödvändigt att prioritera några rättigheter framför andra så sade Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad:

”Det får inte vara så att yttrandefriheten förstör freden i hela världen.”

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad uppmanade också världens ledare och folkens företrädare att fundera över om de bidrog till att fientligheten i världen ökade genom att stödja människors rättigheter att till vilket pris som helst göra filmer och karikatyror som förolämpar religiösa känslor och sårar oskyldiga människor.

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad uppmanade också muslimer i hela världen att uppvisa en gemensam och mogen reaktion på dessa provokationer. Han sade att muslimska regeringar och muslimer i västvärlden borde förena sig och stödja den riktiga och fredliga läran i islam och i den Heliga Qur'anen inför hela världen. Han sade att de borde stå fredligt tillsammans och försvara islam och den Helige Profetens personlighet vid alla tillfällen och på alla sätt.

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad sade:

”Muslimer måste komma ihåg att extremism inte är det rätta svaret på sådana

provokationer. Istället ska man svara med att förbättra sig själv och svara på motståndarnas förbannelser genom att be om välsignelser för den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Muslimerna i världen behöver förenas och muslimer som lever i västerlandet borde fullt ut använda sin inflytande genom rätten att rösta.”

Hans Helighet uppmärksammade att dessa attacker på islam har ökat de senare åren och även om vissa muslimers opassande reaktioner måste fördömas så sade han att man inte borde glömma att det ofta var andra som orsakade sådana reaktioner.

Hans helighet Mirza Masroor Ahmad sade genom att rikta sig till den ahmadiyahmuslimska församlingen och dess ansträngningar att ahmadimuslimer behöver informera världen om islams sanna läror:

”Vi som är ahmadimuslimer försöker på alla sätt hjälpa mänskligheten. Förra året, exempelvis, fick vi fram 12, 000 flaskor blod efter att ett stort behov visat sig, till folket i USA och vi håller just nu på med att göra samma sak igen. På så sätt ger vi blod för att rädda liv, men genom att stödja usla och hatande människors handlingar får andra våra hjärtan att blöda av sorg.”

Genom att tala om att alla försök som görs för att diskreditera den Helige Profeten Muhammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, och göra honom till åtlöje, skulle komma att misslyckas, sammanfattade Kalifen så här:

”Vi måste komma ihåg att ahmadiyahmuslimska församlings grundare, den Utlovade Messias, sade att varje seger kommer från himmelen och att himmelen har påbjudit

att den profeten som världen försöker förolämpa till slut kommer att beviljas en stor seger i denna världen. Och denna seger kommer att åstadkommas genom att vinna folkets hjärtan.”

Under den följande presskonferensen efter denna fredagspredikan, berättade Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad för de samlade mediarepresentanterna att den kärlek som en muslim känner för den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, inte har någon motsvarighet. Han sade att alla människor såras av att deras kära görs till åtlöje och därför kommer alla attacker som görs mot den Helige Profeten helt säkert att bedröva alla muslimer.

Som svar på en fråga om de våldsamma protesterna som följde på visningen av filmen svarade Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad att sådana protester var felaktiga och att dödandet av oskyldiga människor, även ambassadörer och diplomater, var helt emot islams läror. Han sade att alla protester måste utföras inom lagens ramar och vara fredliga.

--ooXXXoo--

Anti-islam filmen: Överhuvudet i det ahmadiyaförbundet
säger att muslimernas vrede är helt rättmätigt.

Webbpublicering

Publicerat 23 september 2012

Ahmadiyaförsamlingens överhuvud säger att muslimernas vrede över den anti-islamiska filmen är "helt försvarbar men våldsamma beteenden måste fördömas". Ett uttalande utgavs i söndags från deras internationella organisation och citerade honom.

När han talade med media sade Mirza Masroor Ahmad att muslimer över hela världen borde förenas på ett fredligt sätt i sin opposition mot den film, som har orsakat sådan uppståndelse och förbittring och vrede bland muslimer överallt.

Ahmad frågade också efter hur yttrandefriheten skulle kunna begränsas så att folks religiösa känslor skulle kunna skyddas.

Uttalandet från ahmadiyaledaren lät så här:

Eftersom de inte har klarat av att besegra islam så förfaller de till sådana avskyvärda handlingar som de försöker rättfärdiga med att det skyddas av åsikts- och yttrandefrihet. Låt det inte bli så att hela världens fred förstörs av yttrandefriheten.

Han fördömde det våldsamma svaret som muslimer uppvisat i ett antal länder och att oskyldiga människor hade dödats, inklusive ambassadörer och andra diplomater.

Han sade: "Det är helt fel att skada egendom och bränna

byggnader och ingen grupp får någon nytta av detta.”

Rättelse: En tidigare version av denna artikel innehöll att ahmadiyaförsamling hade menat ”icke-muslimer” när han sade ”de” i detta uttalande. Vi ber om ursäkt för denna felaktighet.

--ooXXXoo--

”The Times of India”, Indien

Anti-islamisk film: Ahmadiya ska ha en fredskonferens

Yudhvir Rana, TNN 26 sept 2012, 06.43 f.m. IST

AMRITSAR: Liksom muslimer över hela världen är upphetsade över den kontroversiella filmen ” *The innocence of muslims*” som sårat deras religiösa känslor, har ahmadimuslimerna beslutat att ordna en ”fredskonferens” i sitt högkvarter i Qadian i Gurdaspur distriktet den 30 september. Beslutet fattades efter det att ahmadiyahmuslimska församlingens överhuvud Mirza Masroor Ahmad uppmanade muslimer över hela världen att uppträda fredligt tillsammans vid motstånd aktiviteter på grund av filmen, att förena sig mot denna filmen och uppträda fredligt.

Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad fördömde, i motsatts till andra, den våldsmma reaktionen som skett i ett antal länder där våldet svämmat över och oskyldiga människor dödats efter det att filmens ”trailer” offentliggjorts. Han sade: ”Dödandet av oskyldiga människor, även ambassadörer och andra diplomater, är helt mot islams läror”

”Att skada egendomar och bränna byggnader är helt fel och bara de som vill skandalisera islam tjänar på detta. Vi behöver överväga om vi tagit på oss rollen att elda på fientligheterna eller om vi uppvisar en gemensam och mogen reaktion.”

Han sade att muslimska regeringar och muslimer som bor i Västerlandet borde förena sig för att vidarebefordra islams och den Heliga Qur’anens rät tolkade fredliga budskap till världen. Han sade också: ”De borde skapa en fredlig och enad plattform

för att försvara islam och den Helige Profeten Muhammads lysande karaktär vid varje tillfälle och på alla nivåer.”

Syed Tufail Ahmad Shahbaz, ansvarig för ahmadiyaförsamlingens pressavdelning, sade att de hade inbjudit representanter för alla religioner och politiska ledare att delta i fredskonferensen.

--ooXXXoo--

Tidningen Ottawa Citizen

En muslimsk ledare fördömer våldsamheter efter visningen av en anti-islamisk film

AV CHLOÉ FEDIO, THE OTTAWA CITIZEN DEN 30 SEPTEMBER 2012

En muslimsk sektledare i Ottawa fördömde den våldsamma reaktionen på ”en extremt vidrig och provocerande film, ” som medförde blodiga protester och att ett konsulat i Benghazi stormades och som dödade USA:s ambassadör i Libyen och tre av personalen där.

Imam Imtiaz Ahmed berättade under en lördagskvällssamling i det andliga centret för ahmadimuslimer i Cumberland för medlemmarna i sin församling att det är möjligt att protestera fredligt mot ” *The innocence of muslims*”, en 14-minuters amatörfilm som skapats i USA och visats på internet.

”Filmens producent har utfört en skamlig och rå handling genom att göra en film som har ruskat om hela den muslimska världen. Alla muslimer reagerar på den – de reagerar omedelbart, bränner flaggor, orsakar skador och förstörelse och anfaller ambassader. Genom att bränna flaggor och tända eld på en ambassad och döda en ambassadör så tror de kanske att de har hämnats? Men det är helt emot islams läror. Detta är inte den sanna islam.”

Ahmadimuslimerna är en minoritetssekt som uppmuntrar en dialog mellan trosåskådningar. I konferensen i Cumberland deltog 500 deltagare, berättade Ahmed. Han har gått samman med en grupp muslimska ledare runt om i världen som har kritiserat åsikten att filmen skyddas av yttrandefriheten.

Ahmed sade att ”alla slags råa handlingar mot någon helig

person i någon religion faller inte alls under den friheten.”

Överhuvudet i ahmadimuslimernas internationella församling Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad uppmanade förra veckan i London alla muslimer att förenas i en fredlig protest mot filmen och fördömde våldsutövandet. Han föreslog också att det skulle finnas gränser för yttrandefriheten för att skydda religiösa trossatser.

”Det får inte vara så att hela världen förstörs för yttrandefrihetens skull, ” sade han.

Awais Mehmood, president i Ottawaförsamlingens ungdomsorganisation, sade att han var oroad för sina familjemedlemmar i Pakistan eftersom AFP hade rapporterat minst 21 döda och mer än 200 skadade i protester mot filmen förra helgen.

”Islam lär ut lojalitet. Den Helige Profeten sade att lojaliteten mot sitt land är en del av tron, ” sade Mehmood. ”I Pakistan förstör de sin egen egendom och skadar sina grannar – det är inte det riktiga sättet att uttrycka sina åsikter.”

Yasmin Malik, som är ledare för ahmadiyahmuslimska kvinno föreningen, föreslog ett fredligt alternativ.

”Att ge sig ut och bränna ner alla dessa saker – vi tror inte på det. Vi tror istället starkt på att man ska skriva ner sitt budskap för att sprida det, ” sade Malik.

--ooXXXoo--

Islamsk ledare fördömer dödliga protester mot filmen

Måndagen den 24 september 2012 kl 9.48 f.m.

Tusentals troende ställde upp mangrant på fredagen för att höra sin andlige ledare fördöma de våldsamma protester över hela världen som uppstod på grund av en anti-islamisk film.

Medlemmar i den ahmadiyahmuslimska församlingen samlades vid moskén Baitul-Futuh på London Road, Morden, för att höra Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad hålla en entimmeslång predikan.

I en världsomfattande direktsändning beklagade han de protesterandes handlingar och sade att en fredlig väg borde ha använts för att fördöma filmen.

Denna månads dödliga våld i Mellanöstern, Nordafrika, Asien och Australien utlöstes av en 14 minuter lång trailer från en USA-producerad amatörfilm med namnet "Innocence of Muslims".

En skådespelare i videoklippet som lades ut på YouTube spelade Profeten Muhammad, något som är strängt förbjudet i islam.

Muslimerna blev ännu mer kränkta när filmen skildrade hur Muhammad hade sex med olika kvinnor och tillät sexuellt missbruk av barn.

Efter sin predikan talade Hans Helighet också och sade: "Vi kan inte tolerera detta, inte den allra minsta kritik av Profeten.

"Ska det kallas yttrandefrihet när någon förolämpar er far framför era ögon? Ni kommer självklart att slå tillbaka."

Han begärde också att det ska vara olagligt att håna andra

religioner.

Hans Helighet sade att de våldsamma protesterna inte var grundade i islams läror. Det händer för att dessa muslimer inte har någon ansvarig ledare.

Han tillade: ”Det är inte det rätta sättet att protestera på det som dessa muslimer gör.”

Den amerikanskutlöstade filmen har utlöst dödligt våld överallt i den muslimska världen, även i Pakistan där 21 människor dödades fredagen den 21 september.

På lördagen avslöjade en minister i Pakistans regering för en reporter att han skulle betala \$ 100.000 om någon dödade den USA-boende producenten och han hade till och med begärt hjälp av terroristorganisationer som Al- Qaida och Talibanerna för att infånga den nu gömda filmskaparen.

Presidenten i ahmadiyahmuslimska kvinnors förbund, Nasira Rehman, sade att Ahmediyyamuslimska församling var ”fruktansvärt sårade” och att det var ”hjärtskärande” att se någon befläcka profetens rykte. ”Våra hjärtan blöder, ” tillade hon.

Angående de protesterande sade hon att det inte är muslimernas plikt att bestraffa dem som ”skapar osämja” och att man borde be till Gud för att hitta en lösning på problemet och inte ta rättvisan i egna händer.

En av de troende, Ahmad Murtaza från Putney, sade att fredlig och upplyst debatt borde ha varit reaktionen. Profeten Muhammad är så älskad av alla muslimer. Man förväntas ha Muhammad närmare sig än någon annan – det är inpräntat sedan barndomen. Man ska inte våldföra sig på andras rättigheter. Ens yttrandefrihet slutar där någon annans rättighet börjar.

Ahmadimuslimer är också själva utsatta för förföljelser i intoleranta islamiska länder som Pakistan, eftersom de tror att deras andlige ledare är en profet, medan de flesta muslimerna tror att Muhammad var den sista profeten.

År 2010 beskrev denna tidning hur medlemmar i ahmadiyasekten öppet förolämpades och diskriminerades av religiösa fanatiker i södra London. Deras affärer och politiska representanter i Tooting attackerades.

Samma år slaktades 93 troende ahmadimuslimer av terrorister när de bad i moskéer i Lahore. Bland de mördade var även Muhammad Ashraf Bilal, en besökande affärsman som var från Sispara Gardens, Southfields.

--ooXXXoo--

Pakistansk Ledare för ahmadiyaförsamlingen meddelar att muslimernas vrede över den anti-islamiska filmen är ”fullt berättigad”

Islamabad, måndagen den 24 september 2012 ANI

Islamabad, 24 sept. (ANI): Ahmadiyahmuslimska församlings ledare i Pakistan sade att den muslimska vreden över den anti-islamiska filmen som producerats i USA är ”fullt berättigad” men han fördömde den våldsamma reaktionen som följde.

”Det är deras (icke-muslimernas) oförmåga att besegra islam som har gjort att de tagit till dessa avskyvärda handlingar som de försöker rättfärdiga med begreppet yttrandefrihet. Det får inte vara så att yttrandefriheten medför att hela världens fred rivs sönder.” Tidningen Express Tribune citerade Mirza Masroor Ahmad som sagt i ett uttalande.

Ahmad sade att muslimer över hela världen borde ”fredligt förenas i sitt motstånd mot filmen, som har skapat en stor förbittring och vrede hos muslimer över hela världen”.

Ahmad begärde också en begränsning av yttrandefriheten så att folks religiösa känslor skyddades. Han fördömde också de våldsamma reaktionerna som visat sig i ett antal länder utförda av muslimer och även så att oskyldiga människor hade dödats liksom ambassadörer och andra diplomater. (ANI)

Filmen som gjorts av en amerikansk israel som skildrat Profeten Muhammad som bedragare, barnmisshandlare och kvinnokarl, skapade ett raseri i hela den muslimska världen och resulterade i våld och världsvida protester mot USA. (ANI)

--ooXXXoo--

Muslimsk ledare uppmanar till fred, begränsar sig till verbal protest mot uppviglande video.

Av Graham Lanktree Metro Ottawa.

Företrädaren för världsomfattande ahmadiyahmuslimska församlingen, Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad, den femte kalifen, riktade sig till alla muslimer i hela världen den 21 september och bad dem att förenas fredligt i sina protester mot filmen "The Innocence of Muslims".

Efter våldsutbrott i flera veckor på grund av en amatörvideo som kritiserade den muslimska religionen så kommer medlemmar i Ottawas islamiska församling

vid ett möte på lördag att uppmana alla att sluta med våldet och de kommer att ställa krav för att begränsa yttrandefriheten.

"Det strider mot islams läror att bränna flaggor, bränna ner egendomar och döda människor – naturligtvis gäller det också en ambassadör, " sade Imtiaz Ahmed som är en islamisk missionär och församlingsledare. "Yttrandefrihetens gränser och att sära människors känslor ligger mycket nära varandra. När människor såras måste vi begränsa yttrandefriheten."

Ahmed hoppas att kunna samla 400 medlemmar från Ottawas ahmadiyahförsamling och få gehör för att ta avstånd från våldet. Det är en liten muslimsk sekt som förföljs i Pakistan.

"Det bästa sättet att reagera är att be till Gud Allsmäktig om

hjälp och att föregå med gott exempel,” sade han. ”Våld är inte en lösning på något. Vi fördömer också videon som producerats i USA och karikatyrteckningarna i Frankrike.”

Den 21 september begärde den andlige ledaren för ahmadimuslimer, den vördade Mirza Masroor Ahmad, att skapa gränser för det fria talet så att religiösa känslor skyddas för alla människor.

”Vi är tacksamma mot den kanadensiska regeringen som har givit oss friheten att praktisera vår tro, ” sade Ahmad. ”I mitt land kan vi inte ens kalla oss muslimer, ” tillade han och hänvisade till talrika och regelbundna attacker på Pakistans 2 till 5 miljoner ahmadimuslimer.

”Varje religion har respekt för sin egen profet. Kristna respekterar Jesus Kristus sade han. Men ibland använder ovetande präster andra människor för sina personliga målsättningar. Profeten Muhammad lärde oss aldrig att gå ut på gatorna och bli våldsamma.”

Imtiaz Ahmed kommer att leda ett samtal för att fördöma våldet på lördag den 29 september kl. 17 vid Market Street Nr 2610 i Cumberland.

--ooXXXoo--

One News

Nya Zeelands Nyheter

Reporter: Garth Bray

I Europa har moderata muslimska ledare försökt stoppa våldet från att spridas till deras område och det verkar fungera än så länge. Vår Europakorrespondent Garth Bray har undantagsvis fått möjlighet att komma in i en moské in London.

Samtidigt som USA:s flaggor brändes runt om i Asien och i Mellersta Östern så uppmärksammades rop på lugn i Paris, där teckningar av Profeten Muhammad utan kläder hade tryckts. Så skedde också i England.

Jag och till och med två kvinnliga reportrar blev enträget inbjudna till denna moské för att de ledande där skulle kunna redovisa sin moderata åsikter. Kalifen fördömde filmskaparen och serietecknaren.

”Allah den Allsmäktige kommer att fylla helvetet med sådana människor.”

Lika snabbt påminde han sina lyssnare att det inte är de som ska straffa de ondskefulla.

”Vi tror inte på något slags våld och ni har aldrig sett eller iakttagit någon ahmadi inblandad i denna typ av protest eller våldsamhet.”

Människorna som byggde denna moské i sydvästra London säger att det är den största i Västeuropa och att muslimer i hundratals länder kan ha lyssnat till orden som yttrats där. Ord som uppmanar dem till att inte göra mera än att verbalt protestera mot sådana förolämpningar mot deras religion som teckningarna och filmen innehåller.

Kalifen, deras ledare, medgav för mig att det fanns många andra muslimer som var beredda att göra mycket värre saker.

Han säger:

”Det är inte bara deras negativa känslor mot Västerlandet utan bakom våldet finns andra som skapar våldsamheter för att få fler anhängare.

Men naturligtvis kommer inte hans ord att påverka dem eller att kväva våldet på platser som Peshawar eftersom han representerar en muslimsk minoritetssekt.

--ooXXXoo--

الْفَضْلُ مَا شَهِدَتْ بِهِ الْأَعْدَاءُ

Ypperlighet är den som även motståndarna erkänner

ÅSIKTER FRÅN FRAMSTÅENDE ICKE-MUSLIMSKA LÄRDA ANGÅENDE DEN HELIGE PROFETEN MUHAMMAD

Måtte Allahs frid och välsignelser vara med honom.

George Sale

I sin engelska översättning av den Heliga Qur'anen skriver författaren George Sale med hänvisning till Spanhemius – en stark motståndare till islam, som har sagt många negativa saker riktade mot Profeten Muhammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, men ändå skriver: ”...för hur brottslig Muhammad än var genom att förespegla en falsk religion för mänskligheten så kan man inte förneka att han var beröm på grund av många verkliga dygdar. Jag kan inte heller annat än applådera frispråkigheten hos den fromma och lärda Spanhemius som trots att han påstod att Muhammad var en ondskefull bedragare ändå betraktade honom som rikt utrustad med naturliga gåvor, vacker till sin person, med finstämd humor, angenämt uppträdande som visade generositet mot de fattiga, var hövlig mot alla, kraftfull mot sina fiender och framför allt visade högsta vördnad för Guds namn. Han var hård mot menedare, övergripare, mördare, förtalare, slösare, giriga, och mot falsk vittnesbörd etc., en storartad

predikare om tålamod, godhet, barmhärtighet, välgörenhet, tacksamhet, respekt för föräldrar och överordnade och en ständig lovsjungare att prisa Gud.”³⁹

--000--

Stanley Lane-Poole

En annan författare, Stanley Lane-Poole, skrev:

”Han förlät Qureish generöst efter alla år av sorg och grymma anklagelser som de hade gjort mot honom, och gav amnesti åt hela Meckas befolkning... Det var så som Mohammad återvände till sin födelsestad. Ser man på alla berättelser om erövringar så finns det ingen inmarsch som blev så fylld av triumf som denna.”⁴⁰

--000--

H. G. Wells

I boken *The Outline of History* så skrev professor H.G. Wells om de viktigaste bevisen för Profeten Muhammads profetskap:

”Orsaken var att de som kände Muhammad bäst trodde mest på honom..... Muhammad var ingen bedragare på något sätt... man kan inte förneka att islam innehåller många fina och ädla sidor... De skapade ett samhälle som jämfört med tidigare samhällen i världen var mindre utsatt för grymhet och socialt förtryck än andra.”⁴¹

39) George Sale. För läsare. I: *The Koran; Commonly called the Al-koran of Muhammad*. J.B. Lippincott & Co. s. Vi-vii (1860).

40) Stanley Lane-Poole. Introduktion. I: *Speeches and Table talk of the Prophet Muhammad*, Macmillan & Co., London s. xlvi (1882)

41) H.G. Wells. Del II: Muhammad and Islam. I : *The outline of History*.

--000--

De Lacy O'Leary

I sin bok "*Islam at the Crossroads*" skrev De Lacy O'Leary:

"Men historien visar tydligt att legenden om fanatiska muslimer som sveper omkring genom världen och tvingar fram islam genom svärdsspetsar mot besegrade raser, är en av de mest fantastiskt absurda myter som historiker någonsin har hållit fast vid." ⁴²

--000--

Mahatma Gandhi

I ett uttalande publicerat i *Young India* hävdade Mahatma Gandhi:

"Jag ville lära känna de bästa sidorna hos en person som idag uppfyller millioner människors hjärtan... Jag blev mer än någonsin övertygad om att det inte var med svärdet som han erövrade en plats för islam på den tiden i den kontexten. Det var den rigida enkelheten, Profetens långtgående självutplåning, den omsorgsfulla respekten för överenskommelser, hans intensiva hängivenhet för sina vänner och beundrare, hans mod, hans oförskräckthet, hans absoluta tillit till Gud och till hans eget uppdrag. Dessa egenskaper och inte svärdet rörde vägen för dem och överkom alla hinder. När jag slog igen den andra delen [av en bok med Profetens biografi,] var jag ledsen över att det inte fanns mer att läsa om detta enastående liv." ⁴³

--000---

University of Michigan Library., MI. s. 269 (1920)

42) De Lacy O'Leary. *Islam at the Crossroads*. Kegan Paul., London s. 8 (1923)

43) Mahatma Gandhi. *Young India*. 23 september 1924

John Bagot Glubb

Sir John Bagot Glubb, en generallöjtnant som dog 1986, skrev i sammanfattningen av sin bok:

”Vilken åsikt än denna boks läsare får efter att ha läst boken [som han hade skrivit], är det svårt att förneka att Muhammads kallelse tycks ha en slående likhet med ett oräkneligt antal andra liknande händelser både i Gamla och Nya Testamentet och i kristna helgons erfarenheter, kanske också hinduers och troendes andra religioner. Sådana uppenbarelser, för övrigt, har ofta följts av uppmärksammade livshistorier hos stora helgon och med hjältelika dygder. Det kan knappast förklaras av självbedrägeri eftersom de har upplevts av så många individer som varit åtskiljda av tusentals år och tusentals mil och man kan inte föreställa sig att de ens hade hört talas om varandra. Ändå kan man se att deras uppenbarelser har en slående likhet. Det kan knappast vara förnuftigt att påstå att alla dessa uppenbarelser skulle kunna vara ”inbillade” med sådana slående likheter trots att personerna var helt ovetande om varandras existens.”⁴⁴

Angående den utvandring som den Helige Profetens följeslagare gjorde till Etiopien (Profeten var i Mecka vid den tiden) skrev han:

”Listan tycktes täcka in nästan alla de personer som hade accepterat islam. Guds Sändebud måste bara ha varit kvar med en kraftigt reducerad grupp följeslagare, bland de vanligtvis fientliga innevånarna i Mecka. En belägenhet som visar att han ägde en anmärkningsvärd hög grad av moraliskt mod och

44) John Bagot Glubb. *The Life and Times of Muhammad*. Hodder & Stoughton. 1970 (omtryckt 2002)

trosvisshet.”⁴⁵

--000--

John William Draper

I sin bok *A History of the Intellectual Development of Europe* så skrev John William Draper:

”Fyra år efter det att Kejsar Justinianus dog, föddes i Mecka på den Arabiska halvön år 569 e. Kr. den man som haft det största inflytande på mänskligheten... Mohammad, som européerna gav tillnamnet ”Bedragaren”... Mohammad ägde den kombination av egenskaper som fler än en gång avgjorde ödet för flera kejsardömen. En predikande soldat, vältalig i talarstolen [när han höll föredrag], modig på slagfältet. Hans teologi var enkel: ’Det finns bara en Gud’ [Att religionens essens är att Gud är En.] ... Han engagerade sig inte i tveksam metafysik utan försäkrade sig om den eviga sanningen och ägnade sig åt att förbättra de sociala förhållandena för sitt folk genom förordningar som respekterade individuell renhet, nykterhet, fasta och bön. Utöver alla andra handlingar uppskattade han att ge allmosor och välgörenhet.”⁴⁶

--000--

William Montgomery Watt

En berömd orientalist, William Montgomery Watt skrev i sin bok *Muhammad at Madina*:

45) Ibid,

46) John William Draper, M.D., LL.D. *A History of the Intellectual Development of Europe*. Harper and Brothers Publishers., NY. s. 244 (1863)

”Ju mer man funderar över Muhammad och det tidiga islams historia, desto mer häpnar man över bredden på hans framgångar. Omständigheterna gav honom en möjlighet som få människor fått, men mannen var fullt beredd när stunden kom. Om han inte haft sitt förutseende, sin statsmannakunskap och administratörsförmåga och bakom dessa sin tillit till Gud och sin fasta tro att Gud utsett honom till sändebud, så hade ett anmärkningsvärt kapitel i mänsklighetens historia förblivit oskrivet. Jag hoppas att denna studie av hans liv kommer att bidra till en ny syn på och uppskattning av en av Adams största söner.”⁴⁷

--000--

Bosworth Smith

Den berömde kristna historikern, Pastor Bosworth Smith skrev i sin bok *Muhammad and Muhammadanism*:

”Som ledare för både staten och kyrkan var han Caesar och påven i samma person. Men han var påve utan påvens krav och Caesar utan Caesars legioner. Han saknade en stående armé och livvakt, palats och fast lön. Om någon hade rätt att säga att han styrde med Guds hjälp, det var Muhammad. Han hade all makt utan att ha maktens verktyg och stödfunktioner.”⁴⁸

”De som kände honom bäst, hans hustru, hans excentriska slav, hans kusin, hans första vän – han som, som Mohammad beskrev det, först var ensam som nyomvänd, ändå vände inte om eller blev förvirrad – de var de första att förstå hans

47) William Montgomery Watt. *Muhammad at Medina*. Oxford University Press s. 335 (1981)

48) Pastor Bosworth Smith. *Character of Mohammad. I: MOHAMMAD AND MOHAMMADANISM*. Smith, Elder & Co., London. s. 235 (1876)

budskap [dvs. hans profetskap]. En profets vanliga öde blev för honom omvänt. Han behöll sin värdighet utom hos dem som inte kände honom så bra.”⁴⁹

”De företeelser som Mohammad förbjöd, och inte bara förbjöd utan även avskaffade var människooffer [det betyder att offra människor] och mördandet av flickor i späd ålder samt blodshämnd och obegränsat månggifte, meningslös grymhet mot slavar, dryckenskap och spel om pengar. Allt detta skulle annars ha fortsatt i resten av Arabien och angränsande länderna.”⁵⁰

”Muhammad kunde inte ha gjort det som han gjorde om han inte haft den djupa tron på verklighetsförankringen och godheten i sitt uppdrag [han hade en fast trosövertygelse och var säker på sitt uppdrag och att vara utsedd av Gud; det var på det sättet revolutionen ägde rum]... allt finns som visar på den verkliga svärmaren som långsamt och smärtsamt inför det som han uppfattar vara sanningen.”⁵¹

”Om man sade att Arabien behövde förnyelse var det detsamma som att säga att tiden hade kommit för en ny profet och varför kunde inte den profeten vara Mohammad själv? Sprenger, som är den nyaste och grundligaste författaren inom ämnet, har visat att det redan några hundra år före Muhammad hade ankomsten av en annan profet förväntats och även förutsagts.”⁵²

”Jag är förundrad över hur lite och inte hur mycket Muhammad förändrades av de nya omständigheterna. Vi ser samma kärna i ökenherden när han vaktade fåren, i den syriska handelsmannen,

49) Ibid, s 127

50) Ibid, s 125

51) Ibid, s 127

52) Ibid, s 133

i isoleringen på berget Hira, religionsreformatorn för en liten grupp, i exilen i Medina, i den erkända erövraren, i persiska Krösus och grekiska Heraklites like. Jag är tveksam till om någon annan människa, vars yttre villkor förändrats så mycket, skulle ha kunnat möta dessa förhållanden utan att förändrats mindre. Det yttre förändrats men kärnan verkar vara i stort sett densamma.”⁵³

--000---

Washington Irving

Washington Irving skrev i sin bok *Life of Muhammad*:

”Hans militära framgångar medförde inte några stolta känslor eller högfärds-känslor, som de kunde ha gjort om de hade haft själviska skäl. Även då han stod på toppen av sin makt så behöll han samma enkelhet och utseende som då han hade sina motgångar. Han var så noggrann med att inte anta några kungliga beteenden att han blev missnöjd om det uppvisades några ovanliga hederbevisningar när han kom in i ett rum.”⁵⁴

---000---

William Muir

Sir William Muir var en orientalist som trots att han uttalade en hel del kritik mot islam ändå skrev:

”Han var både noggrann och ville avsluta en uppgift och han påbörjade inte något som han inte kunde avsluta. Samma

53) Ibid, s 133

54) Washington Irving. *The Life of Mahomet*. Bernard Tauchnitz; Leipzig. S 272-3 (1850)

vana betecknade hans beteende i sociala sammanhang. Om han började ett samtal med en vän så vände han sig helt mot denne både med ansikte och kropp. När han skakade hand så drog han aldrig tillbaka handen först och han var heller aldrig den första som avbröt ett samtal med eller slutade att lyssna på en främling. Hans liv präglades av en patriarkal enkelhet. Han hade vanan att göra allting själv. Om han gav almosor gav han med sin egen hand till den som frågade. Han hjälpte sina hustrur med deras plikter i hushållet... Han var lättillgänglig för alla – lika tillgänglig som vatten som hämtas från en flodstrand. Beskickningar och delegationer mottogs med extrem hövlighet och omtanke. När det gällde deras ärenden och andra statsuppdrag uppvisade Muhammad alla de egenskaper som tillhör en skicklig och erfaren härskare. Vad som var mera märkligt var att ingen hade sett honom skriva. En anmärkningsvärd egenskap var den artighet och omtanke som Muhammad visade de mest obetydliga av sina följeslagare. Anspråklöshet, vänlighet, tålamod, självförnekelse och generositet genomträngde hans uppträdande och fanns i hans tillgivenhet mot alla runt omkring honom. Han tyckte inte om att säga ”Nej”. Han föredrog tystnad om han inte kunde ge ett bekräftande besked. Han var inte känd för att någonsin avvisa en inbjudan till ett hem även om det kom från en elak person eller att vägra ta emot en erbjuden present hur obetydlig den än kunde vara. Han ägde den ovanliga egenskapen att varje person i ett sällskap kände sig som en favoriserad gäst. Om han mötte någon som glädde sig över en framgång skakade han ivrigt och hjärtligt hans hand. Han sympatiserade ömt med de som förlorat något och blivit drabbade. Mild och principfast mot små barn skulle han inte underlåta att hälsa med fredshälsningen på en barngrupp som höll på att leka.

Han delade sin mat, även i bristsituationer, med andra och var ständigt angelägen om att alla omkring honom hade det bekvämt. Ett vänligt och välvilligt sinne lag kännetecknade alla dessa beskrivningar av hans karaktär.

Muhammad var en trogen vän. Han älskade Abu Bakr med samma kärlek som till en broder; Ali, med samma förkärlek som en fader. Zaid, den befriade slaven, var så starkt dragen till Profetens vänlighet så han föredrog att förbli i Mecka hellre än att återvända hem med sin egen far. ”Jag vill inte lämna Er” sade han fäst vid sin ägare, ”för Ni har varit som en far och mor för mig”. Muhammads vänskap överlevde till Zaid död och Zaid son Usama bemötte han med särskilda ynnestbevis för faderns skull. Uthman och Umar hade en särskild förhållande med honom. Den entusiasm med vilken Profeten vid Hudaibia tog emot löftet vid trädet och svor att han skulle försvara sin belägrade svärson till sin död var ett påtagligt bevis på en trogen vänskap.

Det finns talrika andra exempel på Muhammads nitiska och orubbliga hänsynstaganden som kan tas fram. Hans känslor hamnade aldrig fel. De bemöttes alltid med en varm och självuppoftande kärlek. Muhammad var rättvis och balanserad när han utövade sin absoluta enväldiga makt. Det saknades inte måttlighet mot hans fiender när de lättade underkastade sig hans anspråk. Den långa och envisa kampen mot hans anspråk som innevånarna i Mecka genomförde skulle kunna ha medfört att deras besegrare skulle orsaka outplånliga spår av eld och blod. Men Muhammad beviljade total amnesti med undantag för några få kriminella personer. Han glömde ädelt bort det förgångna med allt hånande, alla förolämpningar och förföljelse och behandlade även sina främsta motståndare med

barmhärtig, till och med vänlig omtanke. Inte desto mindre anmärkningsvärt var det hur han efter sina segrar skonade Abdullah och de missnöjda innevånarna i Medina [det vill säga hycklarna], som i så många år oupphörligen hindrade hans planering och motsatte sig hans auktoritet eller mildheten som han visade när han emottog underkastelsebevis i förskott från de stammar som förrut varit de mest fientliga.”⁵⁵

Fastän William Muir på åtskilliga ställen argumenterade mot Qur'anen etc. så skrev han även så här:

”Det bekräftar starkt Muhammads uppriktighet att de tidigaste konvertiterna till islam var hans närmaste vänner och folk från hans hushåll. Eftersom de levde så nära honom hade de lätt upptäckt de skillnader som nästan alltid uppträder hos den professionella hycklande bedragaren ute i världens larm och hur han är hemma.”⁵⁶

--000--

Thomas Carlyle

Sir Thomas Carlyle som diskuterade det faktum att Profeten Muhammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, var analfabet, skrev så här:

”Vi får inte glömma ett annat förhållande. Han hade inte gått i skolan och hade inte en sådan bakgrund som vi menar med det. Skrivkonsten hade nyligen kommit till Arabien. Det tycks vara helt sant att Muhammad aldrig lärde sig skriva! Livet i

55) Sir William Muir. *Life of Muhammad. (Band IV)*. Smith, Elder and Company; London. s 303-307 (1861)

56) Sir William Muir. *Life of Muhammad. (Band II)*. Smith, Elder and Company; London. s 97-98 (1861)

öknen med alla dess erfarenheter var hans utbildning. Han visste bara vad han med sin vaga utgångspunkt med sina ögon och tankar kunde förstå – varken mer eller mindre. Hur är det egentligen att inte ha några böcker? Han kunde inte veta mer än vad han kunde se med sina egna ögon och det han kunde höra som osäkra rykten i den oklara arabiska öknen. Den visdom som funnits före honom eller samtidigt men långt borta någon annan stans i världen var så gott som ouppnåelig. Av de brödrasjälarna, brinnande upplysningsflammar, som fanns i så många länder och genom så många tidsepoker kunde inte direkt ha kontakt med denna storslagna själ. Han är ensam där, långt borta i vildmarkens snår och måste växa upp så, ensam med naturen och sina egna tankar.”⁵⁷

Carlyle diskuterade även Profetens, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, äktenskap och hans hemförhållanden och skrev:

”Berättelsen om deras äktenskap kommer från arabiska författare, som berättar att det var behagligt och förståeligt. Han fick anställning hos Khadija, en rik änka, som hennes förvaltare och reste som sådan ofta i affärer till Syriens marknader. Han skötte förstås allt trofast och skickligt. Hennes tacksamhet och aktning för honom ökade. Han var tjugofem och hon fyrtio. Han tycktes ha levat ett tillgivet, fridsamt, sunt liv med sin äktade välgörare. Han älskade bara henne. Detta talar helt emot bedragarteorin. Under sina mest aktiva kärleksår levde han ett oantastligt, helt vanligt och stilla liv.”⁵⁸

”Vår nuvarande hypotes, som innebär att Muhammad

57) Thomas Carlyle. *On Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History*. Wiley and Putnam., NY. s 47 (1846)

58) Thomas Carlyle. *On Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History*. Wiley and Putnam., NY. s 48 (1846)

var en intrigant bedragare, en inbiten förfalskare, att hans religion bara är en röra av påhitt och enfald, börjar nu bli helt ohållbar för alla. Lögnerna, som i välmenande iver har staplats runt denna man är skamliga bara för oss själva... Det är verkligen dags att slå bort sådant ur sina tankar. Denna mans ord har varit vägledande för nu 180 miljoner människor de senaste tolvhundra åren [Han skrev detta på 1800-talet]...

Det finns nu ett större antal av Guds skapelser som tror på Muhammads ord än på något annat budskap.”⁵⁹

--000--

Alphonse de Lamartine

Lamartine, en fransk filosof skrev i sin bok *History of Turkey*:

”Om storslagenhet i formen, småskalighet i resurser och ett enormt resultat skulle vara de tre måttstockar som pekade på ett mänskligt geni. Vem skulle då våga sig på att jämföra de mest storartade människorna i modern tid med Muhammad? De mest berömda har bara rört runt med arméer, lagar, kejsardömen. De har bara grundlagt [när de har grundlagt något] fysisk makt som ofta blivit stoft framför dem själva. Muhammad har förändrat arméer, lagstiftningar, kejsardömen, folk, dynastier med miljoner människor på över en tredjedel av det befolkade jordklotet. Dessutom har han förändrat altare, gudar, religioner, idéer, trossatser och själar. Han har inrättat en bok, där varje bokstav blivit lag, en andlig nation som omfattar människor av alla slags ursprung och språk...”⁶⁰

59) Thomas Carlyle. *On Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History*. Wiley and Putnam., NY. s 60-61 (1846)

60) A. De Lamartine. *History of Turkey (English Translation)*. D. Appleton &

”Muhammad är filosof, talare, apostel, lagstiftare, krigare, idébesegrare, moralisk upprustare, grundare av tjugo fysiska imperier och ett andligt imperium. Om vi ser på alla måttstockar efter vilka mänsklig storhet kan mätas, frågar vi oss, finns det någon större man än han?”⁶¹

--000---

John Davenport

John Davenport skrev:

”Vi frågar oss om det är möjligt att föreställa sig att den man som regisserade sådana storslagna och hållbara reformer i sitt eget land genom att ersätta den omfattande och förnedrande avgudadyrkan som hans landsmän sjunkit ner i under århundraden med dyrkan av en enda sann Gud... att han bara skulle ha varit en bedragare eller att hela hans karriär skulle vara rena hyckleriet? Kan vi föreställa oss att hans gudomliga budskap var hans egen uppfinning om vars falskhet han var fullt medveten? Nej, säkerligen var det med fullt medvetande om de ytterst rättfärdiga avsikterna som ledde Muhammad så fast och oupphörligt, utan att någonsin rygga tillbaka eller tveka, utan att någonsin visa upp något annat för sina mest intima vänner och följeslagare, från hans första uppenbarelse för Khadija till hans sista.”⁶²

”Om furstar från Västerlandet hade varit härskare i Asien istället för Saracener och Turkar, skulle de inte ha tolererat Muhammadanismen som Muhammadanerna har tolererat Kristendomen eftersom de med obarmhärtig grymhet förföljde

Co., NY, s 154 (1855-1857)

61) Ibid, s 155 (1855-1857)

62) John Davenport. *An Apology for Muhammad and the Koran*. J. Davy & Sons., London, s 139 (1869)

de som bedömdes som kätterska i sin egen religion.”⁶³

”Det är tveklöst så att det inte finns en enda bland alla lagstiftare och erövrare, vars livshistoria finns tillgänglig i en sådan detaljrikedom och trovärdighet som Profeten Muhammad.”⁶⁴

--000---

Michael H. Hart

Michael H. Hart skrev i sin bok *A Ranking of the Most Influential Persons in History*:

”Det kan förvåna några läsare och bli ifrågasatt av andra att jag väljer att sätta Muhammad överst på listan av världens mest inflytelserika personer men han var den enda människan i historien som var extremt framgångsrik både på det religiösa och det världsliga planet.”⁶⁵

Hur ska man då värdera den totala betydelsen som Muhammad hade för mänsklighetens historia? Islam har liksom andra religioner ett enormt inflytande på de troendes liv. Det är därför grundarna av alla världens stora religioner beskrivs i denna bok. Eftersom det grovt sett finns dubbelt så många kristna som muslimer i världen [det gäller den tidpunkt detta skrevs] kan det först tyckas egendomligt att Muhammad har rankats högre än Jesus. Det finns två huvudsakliga skäl för detta. För det första spelade Muhammad en mycket viktigare roll i islams utveckling än Jesus gjorde när det gäller Kristendomen. Fastän Jesus var ansvarig för de huvudsakliga etiska och moraliska

63) Ibid, s 82 (1869)

64) Ibid , s.82

65) Michael H. Hart. *THE 100; A RANKING OF THE MOST INFLUENTIAL PERSONS IN HISTORY*. Carol publishing group, s 3.

föreskrifterna i Kristendomen [de som skiljde sig från Judendomen], så var Paulus den huvudsakliga utvecklaren av kristen teologi. Han var den huvudsakliga medlemsvärvaren och författare till en stor del av det Nya Testamentet.

Muhammad var ansvarig både för islams teologi och dess viktigaste etiska och moraliska principer. Dessutom spelade han en nyckelroll i medlemsvärvningen till den nya tron och i att fastställa de religiösa rutinerna. Han är också författaren till den heliga muslimska skriften, Qur'anen, en samling av speciella upplevelser han hade, som han trodde Allah hade uppenbarat för honom. De flesta av dessa uppenbarelser kopierades mer eller mindre korrekt under Muhammads livstid och samlades ihop i en auktoritativ form strax efter hans död. Qur'anen visar på Muhammads idéer och lärosatser och till en ansevärd omfattning hans exakta ordval. Det finns inte någon sådan sammanställning kvar med Kristus läror. Eftersom Qur'anen är minst lika viktig för muslimerna som Bibeln är för de kristna, har Muhammads inflytande genom mediet Qur'anen varit enormt. Det är troligt att det relativa inflytandet som Muhammad haft på islam har varit större än det kombinerade inflytandet som Jesus Kristus och Paulus haft på Kristendomen. Ser man rent religiöst på saken så är det troligt att Muhammad har varit lika inflytelserik på mänsklighetens historia som Jesus”⁶⁶

--000--

66) ibid, s 8-9

Karen Armstrong

Karen Armstrong skrev i *Muhammad: A Biography of the Profet*:

”Egentligen fick Muhammad börja från början och arbeta sig fram mot en radikal monoteistisk andlighet som han fann riktig. När han började sitt uppdrag så skulle en sansad bedömare inte ha givit honom en chans. Araberna var inte redo för monoteism skulle bedömaren kunna ha sagt. De var inte tillräckligt mogna för en sådan sofistikerad världsbild [med det menas tro på att Gud är En -*tauḥid*]. Egentligen var det så att om man försökte introducera *Tauḥid* i en större skala i detta våldsamma, förskräckande samhälle så skulle det vara mycket farligt och Muhammad skulle kunna vara lycklig om han undkom med livet i behåll. Muhammad var verkligen ofta i dödlig fara och att han överlevde var nästan ett mirakel. Men han lyckades. Vid slutet av sitt liv hade han huggit av rötterna på den blodsfejd som plågade de arabiska stammarna och avgudadyrkan var inte längre ett problem. Araberna var redo att börja en ny epok i sin historia.”⁶⁷

Med hänvisning till Kristendomen och Västerlandet skrev Armstrong:

”Till slut var det Västerlandet och inte islam som förbjöd en öppen diskussion i religiösa frågor. På korstågstiden tycktes Europa besatt av att kräva intellektuellt likatyckande och straffade avvikare med en iver som är unik i religionernas historia. Inkvisitorernas häxjakt och katolikernas förföljelse av protestanter och vice versa inspirerades av dunkla teologiska

67) Karen Armstrong, *Muhammad – A Biography of the Profet*. Harper Collins Publishers., NY, s 53-54 (1993)

åsikter som i både Judendomen och islam sågs som privata och frågor som var upp till var och en. Varken Judendomen eller islam delar den kristna uppfattningen om kätteri, som stegrar de mänskliga idéerna om gudomlighet till en oacceptabel hög nivå och på gränsen till avgudadyrkan.”⁶⁸

--000--

Annie Besant

Annie Besant skrev i sin bok *The Life and Teachings of Muhammad*:

”Alla som studerar Arabiens store Profet, hans liv och personlighet, och vet hur han predikade och hur han levde, kan omöjligt känna annat än vördnad för denna mäktiga Profet, som är ett av sändebuden från Gud den Högste. Och fastän mycket av det jag kommer att säga kommer att vara bekant för många så känner jag själv, när jag läser det igen, en förnyad beundran och känsla av vördnad för denna mäktiga arabiska lärare.”⁶⁹

--000--

Ruth Cranston

Ruth Cranston skrev i *World Faith*:

”Muhammad uppviglade aldrig till slagsmål och blodspillan. Alla strider han utkämpade var som försvar och vedergällning. Han kämpade för att överleva... och han kämpade med de

68) Ibid, s 27 (1993)

69) Annie Besant. *The Life and Teachings of Mohammad*. Theosophical Publishing House., India, s 4 (1932)

vapen och metoder som fanns på hans tid. Ett kristet land på 140.000.000 innevånare [eftersom denna bok publicerades 1949] som idag kan döda 120.000 hjälplösa civila med en bomb, borde inte se snett på en befälhavare som inte dödade fler än fem eller sexhundra.

Den arabiske Profetens dödande i det okunniga och blodtörstiga sexhundratalet ser riktigt positiv trivial i jämförelse med vår egen tid, det upplysta och avancerade nittonhundratalet. För att inte nämna masslakten utförd av kristna under inkquisitionen och korstågen – när kristna krigare stolt antecknade att de vadade upp till fotknölarna i de muslimska otrognas levrade blod.”⁷⁰

--000---

Godfrey Higgins

Godfrey Higgins skrev:

”Ingenting är så vanligt som att höra kristna präster förolämpa Mohameds religion för dess fanatism och intolerans. Vilket självförtroende och hyckleri! Vem var det som utvisade morerna från Spanien eftersom de inte ville konvertera till Kristendomen? Vem var det som mördade miljoner i Mexico och Peru och gav bort resten som slavar eftersom de inte var kristna? Vilken kontrast är det inte mot vad Muhammadanerna uppvisade i Grekland! I flera århundraden tilläts de kristna att leva fredligt med sina egendomar, sin religion, sina präster, biskopar, patriarker och kyrkor...”⁷¹

”Ser man på kalifernas hela historia kan man inte visa på

70) Ruth Cranston. *World Faiths*. Harper and Row Publishers, NY, s 155 (1949)

71) Godfrey Higgins. *Apology for Muhammad*. Lahore, s 123-124 (1829)

någonting mer än hälften så avskyvärt som inkquisitionen eller inte en enda person som har bränts upp för sin religiösa åsikt; eller, efter vad jag tror, dödats i fredstid enbart för att den inte konverterat till islam.”⁷²

--000---

Edward Gibbon

Edward Gibbon skrev i sin bok *History of the Saracen Empire*:

”Det är inte utbredningen utan beständigheten i hans religion som förtjänar vår förundran. Samma rena och exakta utseende som han skapade i Mecka och Medina bevaras fortfarande av de indiska, afrikanska och turkiska anhängarna av Qur’anen trots tolv århundrandens revolutioner... Muslimerna har i enighet stått emot frestelsen att förminska föremålet för sin tro och dyrkan till nivån där människans känslor och fantasi styr. ”Jag tror på En Gud och Muhammad, Guds sändebud” är den enkla och oföränderliga trosbekännelsen [det är att *det finns ingen som är värd tillbedjan utom Allah och Muhammad är Hans Sändebud*]. Den intellektuella bilden av Gudomen har aldrig blivit nedgraderad till någon synlig gudsbild. Profetens höghet har aldrig överträtt gränserna för mänsklig förmåga och hans verksamma föreskrifter har hållit tillbaka hans lärjungar inom förnuftets och religionens gränser.”⁷³

--000---

72) Ibid, s 52 (1829)

73) Edward Gibbon, Simon Oakley. *History of the Saracen Empire*. Alex Murray & Son., London, s 54 (1870)

KONTAKT:

Islams Ahmadiyyaförsamling
Nasir Moskén
Tolvskillingsgatan 1
SE-414 82 Göteborg
Sverige
Tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89
Fax. 031-741 64 81

*www.alislam.org, www.ahmadiyya.se
info@ahmadiyya.se*